

Art. 19. 1. Zarządzający na podstawie analiz, sprawozdań i rocznych raportów, o których mowa w art. 18 ust. 1, sporządza roczny zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych wprowadzonych do obrotu.

2. Zbiorczy raport, o którym mowa w ust. 1, Zarządzający przedstawia Radzie Ministrów corocznie, w terminie do dnia 31 maja następnego roku.

3. Na podstawie dokumentów, o których mowa w ust. 1, Zarządzający sporządza corocznie dla Komisji Europejskiej zbiorczy raport dotyczący jakości paliw ciekłych wprowadzonych do obrotu i przekazuje go w terminie do dnia 30 czerwca następnego roku.

Art. 20. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób wyznaczania stacji paliwowych, w których dokonywana będzie kontrola, w tym minimalną liczbę tych stacji,
- 2) okresy monitorowania jakości paliw ciekłych,
- 3) sposób podziału terytorium kraju do celów monitorowania jakości paliw ciekłych,
- 4) wzór raportu, o którym mowa w art. 19 ust. 1,
- 5) wzór raportu, o którym mowa w art. 19 ust. 3

— uwzględniając konieczność prewencyjnego oddziaływania Systemu oraz niezbędne informacje zawarte w sporządzanych raportach.

Rozdział 3

Przepisy karne

Art. 21. 1. Kto dokonuje obrotu paliwami ciekłymi niespełniającymi wymagań jakościowych określonych

w przepisach wydanych na podstawie art. 4, podlega grzywnie albo karze pozbawienia wolności do lat 3.

2. Tej samej karze podlega dokonujący obrotu paliwami ciekłymi, które nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 6 ust. 3.

Art. 22. 1. Kto uniemożliwia lub utrudnia inspektorowi przeprowadzenie kontroli albo usuwa dowody lub paliwa ciekłe zabezpieczone w trakcie kontroli, o której mowa w art. 11 ust. 1, podlega karze grzywny.

2. Orzekanie w sprawach o czyny określone w ust. 1 następuje w trybie postępowania w sprawach o wykroczenia.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

Art. 23. 1. Przepisy art. 6 w zakresie informowania Komisji Europejskiej o wystąpieniu na rynku nadzwyczajnych zdarzeń skutkujących zmianą warunków zaopatrzenia w ropę naftową lub jej produkty oraz wyrażania zgody przez Komisję Europejską na czasowe stosowanie innych wymagań jakościowych dla paliw ciekłych stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

2. Przepis art. 19 ust. 3 stosuje się od dnia uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Art. 24. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2004 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

155

USTAWA

z dnia 10 stycznia 2003 r.

o zmianie ustawy — Kodeks postępowania karnego, ustawy — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego, ustawy o świadku koronnym oraz ustawy o ochronie informacji niejawnych

Art. 1. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 555, z 1999 r. Nr 83, poz. 931, z 2000 r. Nr 50, poz. 580, Nr 62, poz. 717, Nr 73, poz. 852 i Nr 93, poz. 1027, z 2001 r. Nr 98, poz. 1071 i Nr 106, poz. 1149 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 w § 1 wyrazy „orzeczeniem sądu” zastępuje się wyrazem „wyrokiem”;
- 2) w art. 11 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Postępowanie umorzony na podstawie § 1 można wznowić w wypadku uchylecia lub istotnej zmiany treści prawomocnego wyroku, z powodu którego zostało ono umorzony.”;

- 3) w art. 15 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Policja i inne organy w zakresie postępowania karnego wykonują polecenia sądu i prokuratora oraz prowadzą pod nadzorem prokuratora śledztwo lub dochodzenie w granicach określonych w ustawie.”;

- 4) w art. 19 w § 3 wyrazy „nieprzekraczającej najniższego miesięcznego wynagrodzenia” zastępuje się wyrazami „do 3 000 złotych”;
- 5) w art. 20 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie rażącego naruszenia obowiązków procesowych przez oskarżyciela publicznego lub prowadzącego postępowanie przygotowawcze sąd zawiadamia bezpośrednio

go przełożonego osoby, która dopuściła się uchybienia; w stosunku do Policji oraz innych organów postępowania przygotowawczego uprawnienie takie przysługuje również prokuratorowi.”;

6) po art. 23 dodaje się art. 23a w brzmieniu:

„Art. 23a. § 1. Sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, może z inicjatywy lub za zgodą pokrzywdzonego i oskarżonego, skierować sprawę do instytucji lub osoby godnej zaufania w celu przeprowadzenia postępowania mediacyjnego między pokrzywdzonym i oskarżonym.

§ 2. Postępowanie mediacyjne nie powinno trwać dłużej niż miesiąc, a jego okresu nie wlicza się do czasu trwania postępowania przygotowawczego.

§ 3. Postępowania mediacyjnego nie może prowadzić osoba, co do której w konkretnej sprawie zachodzą okoliczności określone w art. 40—42, czynny zawodowo sędzia, prokurator, adwokat, radca prawny, a także aplikant do tychże zawodów albo inna osoba zatrudniona w sądzie, prokuraturze lub innej instytucji uprawnionej do ścigania przestępstw.

§ 4. Instytucja lub osoba godna zaufania sporządza, po przeprowadzeniu postępowania mediacyjnego, sprawozdanie z jego przebiegu i wyników.

§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, warunki, jakim powinny odpowiadać instytucje i osoby uprawnione do przeprowadzenia mediacji, sposób ich powoływania i odwoływania, zakres i warunki udostępniania akt instytucjom i osobom uprawnionym do przeprowadzenia mediacji oraz sposób i tryb postępowania mediacyjnego, mając na uwadze potrzebę skutecznego przeprowadzenia tego postępowania.”;

7) art. 25 otrzymuje brzmienie:

„Art. 25. § 1. Sąd okręgowy orzeka w pierwszej instancji w sprawach o następujące przestępstwa:

- 1) o zbrodnie określone w Kodeksie karnym oraz w ustawach szczególnych,
- 2) o występki określone w rozdziałach XVI i XVII oraz w art. 140—142, 148 § 4, art. 149, 150 § 1, art. 151—154, 156 § 3, art. 158 § 3, art. 163 § 3 i 4, art. 165 § 1, 3 i 4, art. 166 § 1, art. 173 § 3 i 4, art. 185 § 2, art. 210 § 2,

art. 252 oraz 253 § 2 Kodeksu karnego,

3) o występki, które z mocy przepisu szczególnego należą do właściwości sądu okręgowego.

§ 2. Sąd apelacyjny, na wniosek sądu rejonowego, może przekazać do rozpoznania sądowi okręgowemu, jako sądowi pierwszej instancji, sprawę o każde przestępstwo, ze względu na szczególną wagę lub zawiłość sprawy.

§ 3. Sąd okręgowy rozpoznaje ponadto środki odwoławcze od orzeczeń i zarządzeń wydanych w pierwszej instancji w sądzie rejonowym oraz inne sprawy przekazane mu przez ustawę.”;

8) w art. 26 wyrazy „w sądzie wojewódzkim” zastępuje się wyrazami „w sądzie okręgowym”;

9) w art. 28 w § 3 skreśla się wyrazy „25 lat pozbawienia wolności albo”;

10) w art. 29 w § 2 skreśla się wyrazy „25 lat pozbawienia wolności albo”;

11) w art. 30 w § 1 wyrazy „sąd wojewódzki” zastępuje się wyrazami „sąd okręgowy”;

12) w art. 32 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli nie można ustalić właściwości miejscowej sądu według przepisów poprzedzających, sprawę rozpoznaje sąd właściwy dla dzielnicy Śródmieście miasta stołecznego Warszawy.”;

13) w art. 40 w § 1:

- a) w pkt 6 skreśla się wyrazy „w niższej instancji”,
- b) w pkt 7 skreśla się wyrazy „lub stwierdzono jego nieważność”,
- c) uchyla się pkt 8,
- d) w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu: „10) prowadził mediację.”;

14) art. 47 otrzymuje brzmienie:

„Art. 47. § 1. Przepisy art. 40 § 1 pkt 1—4, 6 i 10, § 2 oraz art. 41 i 42 stosuje się odpowiednio do prokuratora, innych osób prowadzących postępowanie przygotowawcze oraz innych oskarżycieli publicznych.

§ 2. Osoby wymienione w § 1 ulegają również wyłączeniu, jeżeli brały udział w sprawie jako obrońca, pełnomocnik, przedstawiciel społeczny albo przedstawiciel ustawowy strony.”;

15) po art. 49 dodaje się art. 49a w brzmieniu:

„Art. 49a. Jeżeli nie wytoczono powództwa cywilnego, pokrzywdzony, a także prokurator, może aż do zakończenia pierwszego przesłuchania pokrzyw-

dzonemu na rozprawie głównej złożył wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 Kodeksu karnego.”;

16) w art. 51 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli pokrzywdzonym jest osoba nieporadna, w szczególności ze względu na wiek lub stan zdrowia, jego prawa może wykonywać osoba, pod której pieczęcią pokrzywdzony pozostaje.”;

17) art. 52 otrzymuje brzmienie:

„Art. 52. § 1. W razie śmierci pokrzywdzonego prawa, które by mu przysługiwały, mogą wykonywać osoby najbliższe, a w wypadku ich braku lub nieujawnienia — prokurator, działając z urzędu.

§ 2. W wypadku gdy organ prowadzący postępowanie dysponuje informacjami o osobach najbliższych dla pokrzywdzonego, powinien pouczyć o przysługujących uprawnieniach co najmniej jedną z nich.”;

18) w art. 56 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Oskarżyciel posiłkowy, który nie bierze udziału w postępowaniu z przyczyn określonych w § 1, może przedstawić sądowi na piśmie swoje stanowisko w terminie 7 dni od daty doręczenia postanowienia.”;

19) w art. 65 w § 1 w pkt 5 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) złożono wniosek, o którym mowa w art. 46 § 1 Kodeksu karnego.”;

20) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. § 1. Oskarżony ma prawo do korzystania z bezpłatnej pomocy tłumacza, jeżeli nie włada w wystarczającym stopniu językiem polskim.

§ 2. Tłumacza należy wezwać do czynności z udziałem oskarżonego, o którym mowa w § 1.

§ 3. Oskarżonemu, o którym mowa w § 1, postanowienie o przedstawieniu, uzupełnieniu lub zmianie zarzutów, akt oskarżenia oraz orzeczenie podlegające zaskarżeniu lub kończące postępowanie doręcza się wraz z tłumaczeniem; za zgodą oskarżonego można poprzestać na ogłoszeniu przetłumaczonego orzeczenia kończącego postępowanie, jeżeli nie podlega ono zaskarżeniu.”;

21) w art. 74:

a) w § 2:

— w pkt 1 wyrazy „ w szczególności wolno” zastępuje się wyrazami „wolno także w szczególności”,

— w pkt 2 po wyrazach „pobraniu krwi” dodaje się przecinek oraz wyraz „włosów”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W stosunku do osoby podejrzanej można dokonać badań lub czynności, o których mowa w § 2 pkt 1, a także, przy zachowaniu wymagań określonych w § 2 pkt 2, pobrać krew, włosy lub wydzieliny organizmu.”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i sposób poddawania oskarżonego oraz osoby podejrzanej badaniom, a także dokonywania z ich udziałem czynności, o których mowa w § 2 pkt 1 oraz w § 3, mając na uwadze, by gromadzenie, utrwalanie i analiza materiału dowodowego dokonywane były zgodnie z aktualną wiedzą w zakresie kryminalistyki i medycyny sądowej.”;

22) w art. 75:

a) w § 2 wyrazy „można sprowadzić go przymusowo” zastępuje się wyrazami „można zatrzymać go i sprowadzić przymusowo”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepisy art. 246 stosuje się odpowiednio. Zażalenie na postanowienie sądu rozpoznaje ten sam sąd w składzie trzech sędziów.”;

23) w art. 78 w § 2 wyrazy „nie istniały” zastępuje się wyrazami „nie istnieją”;

24) w art. 79:

a) w § 1 w pkt 3 na końcu przecinek zastępuje się kropką oraz uchyla się pkt 4,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Jeżeli w toku postępowania biegli lekarze psychiatry stwierdzą, że poczytalność oskarżonego zarówno w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i w czasie postępowania nie budzi wątpliwości, udział obrońcy w dalszym postępowaniu nie jest obowiązkowy. Prezes sądu, a na rozprawie sąd, może wówczas cofnąć wyznaczenie obrońcy.”;

25) art. 80 otrzymuje brzmienie:

„Art. 80. Oskarżony musi mieć obrońcę w postępowaniu przed sądem okręgowym jako sądem pierwszej instancji, jeżeli zarzucano mu zbrodnię lub jest pozbawiony wolności. W takim wypadku udział obrońcy w rozprawie głównej jest obowiązkowy, a w rozprawie apelacyjnej i kasacyjnej, jeżeli prezes sądu lub sąd uzna to za konieczne.”;

26) w art. 81 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Na uzasadniony wniosek oskarżonego lub jego obrońcy prezes sądu właściwego do

rozpoznania sprawy może wyznaczyć nowe obrońcę w miejsce dotychczasowego.”;

27) w art. 84:

a) w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli jednak czynności należy dokonać poza siedzibą lub miejscem zamieszkania obrońcy z urzędu, prezes sądu, przed którym ma być dokonana czynność, a w postępowaniu przygotowawczym prezes sądu rejonowego miejsca czynności, na uzasadniony wniosek dotychczasowego obrońcy wyznacza dla dokonania tej czynności innego obrońcę spośród miejscowych adwokatów.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Obrońca wyznaczony z urzędu w postępowaniu kasacyjnym lub w postępowaniu o wznowienie postępowania powinien sporządzić i podpisać kasację lub wniosek o wznowienie postępowania albo poinformować na piśmie sąd, że nie stwierdził podstaw do wniesienia kasacji lub wniosku o wznowienie postępowania.”;

28) w art. 85 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W postępowaniu przygotowawczym uprawnienia sądu określone w § 2 przysługują prezesowi sądu właściwego do rozpoznania sprawy.”;

29) w art. 88:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Pełnomocnikiem instytucji państwowej, samorządowej lub społecznej może być również radca prawny.”,

b) w § 3 skreśla się wyraz „jej”;

30) w art. 93 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W postępowaniu przygotowawczym postanowienia i zarządzenia wydaje prokurator oraz inny uprawniony organ, a sąd — w wypadkach przewidzianych w ustawie.”;

31) art. 96 otrzymuje brzmienie:

„Art. 96. § 1. Strony oraz osoby niebędące stronami, jeżeli ma to znaczenie dla ochrony ich praw lub interesów, mają prawo wziąć udział w posiedzeniu wówczas, gdy ustawa tak stanowi, chyba że ich udział jest obowiązkowy.

§ 2. W pozostałych wypadkach mają one prawo wziąć udział w posiedzeniu, jeżeli się stawiają, chyba że ustawa stanowi inaczej.”;

32) w art. 100 § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Po ogłoszeniu lub przy doręczeniu orzeczenia należy pouczyć uczestników postępowania o przysługującym im prawie, terminie i sposobie wniesienia środka zaskarżenia lub o tym, że orzeczenie nie podlega zaskarżeniu. Oskarżonego, o którym mowa

w art. 335 lub 387, należy także pouczyć o treści art. 443 w związku z art. 434 § 3.”;

33) uchyla się art. 101—104;

34) w art. 107 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Za orzeczenia co do roszczeń majątkowych uważa się również orzeczenia nakładające obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę oraz nawiązkę orzeczoną na rzecz pokrzywdzonego, jeżeli nadają się one do egzekucji w myśl przepisów Kodeksu postępowania cywilnego.”;

35) w art. 115 w § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W sprawach rozpoznawanych w składzie dwóch sędziów i trzech ławników uzasadnienie podpisują obaj sędziowie, chyba że zgłoszono zdanie odrębne.”;

36) w art. 117:

a) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Usprawiedliwienie nieobecności z powodu choroby wymaga przedstawienia zaświadczenia, wystawionego przez uprawnionego lekarza, potwierdzającego niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie.”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb usprawiedliwiania niestawiennictwa oskarżonych, świadków i innych uczestników postępowania z powodu choroby oraz sposób wyznaczania lekarzy uprawnionych do wystawiania zaświadczeń potwierdzających niemożność stawienia się na wezwanie lub zawiadomienie organu prowadzącego postępowanie, mając na uwadze konieczność zapewnienia nieodpłatności przeprowadzenia badania i wystawienia zaświadczenia przez lekarza oraz dostępności takich badań dla osoby badanej.”;

37) w art. 125 wyraz „dochodzenia” zastępuje się wyrazami „postępowania przygotowawczego”;

38) w art. 131:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wezwania, zawiadomienia oraz inne pisma, od których daty doręczenia biegają terminy, doręcza się przez pocztę lub inny uprawniony podmiot zajmujący się doręczaniem korespondencji albo pracownika organu wysyłającego, a w razie niezbędnej konieczności — przez Policję.”,

b) dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Jeżeli istnieje obowiązek doręczenia postanowienia, przepis § 2 stosuje się odpo-

wiednio. Należy jednak zawsze doręczyć je temu pokrzywdzonemu, który w zawitym terminie 7 dni od dnia ogłoszenia o to się zwróci.”;

39) w art. 132 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Pismo może być także doręczone za pośrednictwem telefaksu lub poczty elektronicznej. W takim wypadku dowodem doręczenia jest potwierdzenie transmisji danych.”;

40) w art. 133 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. O pozostawieniu pisma w myśl § 1 doręczający umieszcza zawiadomienie w skrzynce do doręczania korespondencji bądź na drzwiach mieszkania adresata lub w innym widocznym miejscu ze wskazaniem, gdzie i kiedy pismo pozostawiono oraz że należy je odebrać w ciągu 7 dni; w razie bezskutecznego upływu tego terminu, należy czynność zawiadomienia powtórzyć jeden raz; tak samo należy postąpić w razie doręczenia pisma administracji domu, dozorczy domu lub sołtysowi.”;

41) art. 138 otrzymuje brzmienie:

„Art. 138. Strona, a także osoba niebędąca stroną, której prawa zostały naruszone, przebywająca za granicą, ma obowiązek wskazać adresata dla doręczeń w kraju; w razie nieuczynienia tego pismo wysłane na ostatnio znany adres w kraju albo, jeżeli adresu tego nie ma, załączone do akt sprawy uważa się za doręczone.”;

42) w art. 139:

a) uchyla się § 2,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przepis § 1 nie dotyczy pism wysłanych po raz pierwszy po prawomocnym uniewinnieniu oskarżonego.”;

43) art. 141 otrzymuje brzmienie:

„Art. 141. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb doręczania pism sądowych, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego toku postępowania, a także właściwej realizacji gwarancji procesowych jego uczestników.”;

44) w art. 143 w § 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) przebieg posiedzenia sądu, jeżeli stawią się na nim uprawnione osoby albo ich obecność jest obowiązkowa,”;

45) w art. 145 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli czynność procesową utrwała się za pomocą stenogramu, protokół można ograniczyć do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących w niej udział. Stenograf

przekłada stenogram na pismo zwykłe, przy czym czyni wzmiankę, jakim posługiwał się systemem; pierwopis stenogramu oraz jego przekład stają się załącznikami do protokołu.”;

46) w art. 147:

a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Jeżeli czynność procesową utrwała się za pomocą urządzenia rejestrującego obraz lub dźwięk, protokół można ograniczyć do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących w niej udział. Zapis obrazu lub dźwięku, a także przekład zapisu dźwięku stają się załącznikami do protokołu.”;

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania obrazu lub dźwięku dla celów procesowych oraz sposób przechowywania, odtwarzania i kopiowania zapisów, mając na uwadze konieczność właściwego zabezpieczenia utwalonego obrazu lub dźwięku przed utratą dowodu, jego zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem.”;

47) w art. 148 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wyjaśnienia, zeznania, oświadczenia i wnioski oraz stwierdzenia określonych okoliczności przez organ prowadzący postępowanie zamieszcza się w protokole z możliwą dokładnością. Osoby biorące udział w czynności mają prawo żądać zamieszczenia w protokole z pełną dokładnością wszystkiego, co dotyczy ich praw lub interesów.”;

48) w art. 151 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. Jeżeli protokół nie został należycie podpisany bezpośrednio po zakończeniu czynności, brakujące podpisy mogą być złożone później, ze wskazaniem daty ich złożenia i przyczyn opóźnienia.”;

49) w art. 156:

a) w § 1 po wyrazie „Stronom” dodaje się przecinek i wyrazy „podmiotowi określone w art. 416”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na wniosek oskarżonego lub jego obrońcy wydaje się odpłatnie kserokopie dokumentów z akt sprawy. Kserokopie takie można wydać odpłatnie, na wniosek, również innym stronom, podmiotowi określone w art. 416, pełnomocnikom i przedstawicielom ustawowym.”;

c) w § 3 po wyrazach „zarządzić wydanie” dodaje się wyraz „odpłatnie”;

- d) w § 5 wyrazy „wydaje odpisy uwierzytelnione” zastępuje się wyrazami „wydaje odpłatnie uwierzytelnione odpisy lub kserokopie”,
- e) dodaje się § 6 w brzmieniu:
„§ 6. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty za wydanie kserokopii dokumentów oraz uwierzytelnionych odpisów z akt sprawy, mając na uwadze koszty wykonania takich kserokopii.”;
- 50) w art. 164 dodaje się zdanie czwarte w brzmieniu:
„Strony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu.”;
- 51) w art. 167 po wyrazach „na wniosek stron” dodaje się przecinek oraz wyrazy „podmiotu określonego w art. 416”;
- 52) w art. 170 w § 1 w pkt 4 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) wniosek dowodowy w sposób oczywisty zmierza do przedłużenia postępowania.”;
- 53) art. 171 otrzymuje brzmienie:
„Art. 171. § 1. Osobie przesłuchiwanej należy umożliwić swobodne wypowiedzenie się w granicach określonych celem danej czynności, a dopiero następnie można zadawać pytania zmierzające do uzupełnienia, wyjaśnienia lub kontroli wypowiedzi.
§ 2. Prawo zadawania pytań mają, prócz organu przesłuchującego, strony, obrońcy, pełnomocnicy, biegli oraz podmiot określony w art. 416. Pytania zadaje się osobie przesłuchiwanej bezpośrednio, chyba że organ przesłuchujący zarządzi inaczej.
§ 3. Jeżeli osoba przesłuchiwana nie ukończyła 15 lat, czynności z jej udziałem powinny być, w miarę możliwości, przeprowadzone w obecności przedstawiciela ustawowego lub faktycznego opiekuna, chyba że dobro postępowania stoi temu na przeszkodzie.
§ 4. Nie wolno zadawać pytań sugerujących osobie przesłuchiwanej treść odpowiedzi.
§ 5. Niedopuszczalne jest:
1) wpływanie na wypowiedzi osoby przesłuchiwanej za pomocą przymusu lub groźby bezprawnej,
2) stosowanie hipnozy albo środków chemicznych lub technicznych wpływających na procesy psychiczne osoby przesłuchiwanej albo mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji jej organizmu w związku z przesłuchaniem.
- § 6. Organ przesłuchujący uchyla pytania określone w § 4, jak również pytania nieistotne.
- § 7. Wyjaśnienia, zeznania oraz oświadczenia złożone w warunkach wyłączających swobodę wypowiedzi lub uzyskane wbrew zakazom wymienionym w § 5 nie mogą stanowić dowodu.”;
- 54) w art. 173 § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki techniczne przeprowadzenia okazania, mając na uwadze konieczność zapewnienia sprawnego toku postępowania, a także właściwej realizacji gwarancji procesowych jej uczestników.”;
- 55) w art. 176:
a) uchyla się § 3,
b) w § 4 skreśla się zdanie drugie;
- 56) w art. 177 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:
„§ 1a. Przesłuchanie świadka może nastąpić przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość. W postępowaniu przed sądem w czynności bierze udział sąd, o którym mowa w art. 396 § 2; przepis art. 396 § 3 stosuje się odpowiednio.”;
- 57) w art. 178 w pkt 1 po wyrazie „obrońcy” dodaje się wyrazy „lub adwokata działającego na podstawie art. 245 § 1,”;
- 58) w art. 180 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Osoby obowiązane do zachowania tajemnicy notarialnej, adwokackiej, radcy prawnego, lekarskiej lub dziennikarskiej mogą być przesłuchiwane co do faktów objętych tą tajemnicą tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla dobra wymiaru sprawiedliwości, a okoliczność nie może być ustalona na podstawie innego dowodu. W postępowaniu przygotowawczym w przedmiocie przesłuchania lub zezwolenia na przesłuchanie decyduje sąd, na posiedzeniu bez udziału stron, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od daty doręczenia wniosku prokuratora. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.”;
- 59) w art. 181 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób sporządzania, prze-

chowywania i udostępniania protokołów przesłuchań oskarżonych, świadków, biegłych i kuratorów, a także innych dokumentów lub przedmiotów, na które rozciąga się obowiązek zachowania tajemnicy państwowej, służbowej albo związanej z wykonywaniem zawodu lub funkcji, jak również dopuszczalny sposób powoływania się na takie przesłuchania, dokumenty i przedmioty w orzeczeniach i pismach procesowych, mając na uwadze konieczność zapewnienia właściwej ochrony tajemnicy przed nieuprawnionym ujawnieniem.”;

60) w art. 183 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Świadek może uchylić się od odpowiedzi na pytanie, jeżeli udzielenie odpowiedzi mogłoby narazić jego lub osobę dla niego najbliższą na odpowiedzialność za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.”;

61) art. 184 otrzymuje brzmienie:

„Art. 184. § 1. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia, wolności albo mienia w znacznych rozmiarach świadka lub osoby dla niego najbliższej, sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, może wydać postanowienie o zachowaniu w tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka, w tym danych osobowych, jeżeli nie mają one znaczenia dla rozstrzygnięcia w sprawie. Postępowanie w tym zakresie toczy się bez udziału stron i objęte jest tajemnicą państwową. W postanowieniu pomija się okoliczności, o których mowa w zdaniu pierwszym.

§ 2. W razie wydania postanowienia określonego w § 1 okoliczności, o których mowa w tym przepisie, pozostają wyłącznie do wiadomości sądu i prokuratora, a gdy zachodzi konieczność — również funkcjonariusza Policji prowadzącego postępowanie. Protokół przesłuchania świadka wolno udostępnić oskarżonemu lub obrońcy tylko w sposób uniemożliwiający ujawnienie okoliczności, o których mowa w § 1.

§ 3. Świadka przesłuchuje prokurator, a także sąd, który może zlecić wykonanie tej czynności sędziemu wyznaczonemu ze swojego składu — w miejscu i w sposób uniemożliwiający ujawnienie okoliczności, o których mowa w § 1. W przesłuchaniu świadka przez sąd lub sędziego wyznaczonego mają prawo

wziąć udział prokurator, oskarżony i jego obrońca. Przepis art. 396 § 3 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

§ 4. W razie przesłuchania świadka przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość, w protokole czynności z udziałem specjalistów należy wskazać ich imiona, nazwiska, specjalności i rodzaj wykonywanej czynności. Przepisu art. 205 § 3 nie stosuje się.

§ 5. Na postanowienie w sprawie zachowania w tajemnicy okoliczności, o których mowa w § 1, świadkowi i oskarżonemu, a w postępowaniu przed sądem także prokuratorowi, przysługuje w terminie 3 dni zażalenie. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje sąd właściwy do rozpoznania sprawy. Postępowanie dotyczące zażalenia toczy się bez udziału stron i objęte jest tajemnicą państwową.

§ 6. W razie uwzględnienia zażalenia protokół przesłuchania świadka podlega zniszczeniu; o zniszczeniu protokołu należy uczynić wzmiankę w aktach sprawy.

§ 7. Świadek może, do czasu zamknięcia przewodu sądowego przed sądem pierwszej instancji, wystąpić z wnioskiem o uchylenie postanowienia, o którym mowa w § 1. Na postanowienie w przedmiocie wniosku służy zażalenie. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio. W razie uwzględnienia wniosku protokół przesłuchania świadka podlega ujawnieniu w całości.

§ 8. Jeżeli okaże się, że w czasie wydania postanowienia, o którym mowa w § 1, nie istniała uzasadniona obawa niebezpieczeństwa dla życia, zdrowia, wolności albo mienia w znacznych rozmiarach świadka lub osoby dla niego najbliższej albo że świadek złożył świadomie fałszywe zeznania lub nastąpiło jego ujawnienie, prokurator w postępowaniu przygotowawczym, a w postępowaniu sądowym sąd, na wniosek prokuratora, może uchylić to postanowienie. Przepis § 5 stosuje się odpowiednio. Protokół przesłuchania świadka podlega ujawnieniu w całości.

§ 9. Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki składania wniosku o wy-

danie postanowienia, o którym mowa w § 1, przesłuchania świadka, co do którego wydano to postanowienie, oraz sporządzania, przechowywania i udostępniania protokołów przesłuchania tego świadka, a także dopuszczalny sposób powoływania się na jego zeznania w orzeczeniach i pismach procesowych, mając na uwadze zapewnienie właściwej ochrony tajemnicy okoliczności umożliwiających ujawnienie tożsamości świadka przed nieuprawnionym ujawnieniem.”;

62) po art. 185 dodaje się art. 185a w brzmieniu:

„Art. 185a. § 1. W sprawach o przestępstwa określone w rozdziale XXV Kodeksu karnego pokrzywdzonego, który w chwili czynu nie ukończył 15 lat, powinno się przesłuchiwać w charakterze świadka tylko raz, chyba że wyjdą na jaw istotne okoliczności, których wyjaśnienie wymaga ponownego przesłuchania, lub zażąda tego oskarżony, który nie miał obrońcy w czasie pierwszego przesłuchania pokrzywdzonego.

§ 2. Przesłuchanie przeprowadza sąd na posiedzeniu z udziałem biegłego psychologa. Prokurator, obrońca oraz pełnomocnik pokrzywdzonego mają prawo wziąć udział w przesłuchaniu. Osoba wymieniona w art. 51 § 2 ma prawo również być obecna przy przesłuchaniu, jeżeli nie ogranicza to swobody wypowiedzi przesłuchiwanego.

§ 3. Protokół przesłuchania odczytuje się na rozprawie głównej; jeżeli został sporządzony zapis dźwiękowy przesłuchania, należy go odtworzyć.”;

63) w art. 186 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Osoba uprawniona do odmowy złożenia zeznań albo zwolniona na podstawie art. 185 może oświadczyć, że chce z tego prawa skorzystać, nie później jednak niż przed rozpoczęciem pierwszego zeznania w postępowaniu sądowym; poprzednio złożone zeznanie tej osoby nie może wówczas służyć za dowód ani być odtworzone.”;

64) po art. 192 dodaje się art. 192a w brzmieniu:

„Art. 192a. § 1. W celu ograniczenia kręgu osób podejrzanych lub ustalenia wartości dowodowej ujawnionych śladów można pobrać odciski

daktyloskopijne, włosy, ślinę, próby pisma, zapach, wykonać fotografię osoby lub dokonać utrwalenia głosu. Po wykorzystaniu w sprawie, w której dokonano pobrania lub utrwalenia, pobrany lub utrwalony materiał zbędny dla postępowania należy niezwłocznie usunąć z akt sprawy i zniszczyć.

§ 2. W wypadkach, o których mowa w § 1, za zgodą osoby badanej biegły może również zastosować środki techniczne mające na celu kontrolę nieświadomych reakcji organizmu tej osoby.”;

65) w art. 198 w § 1 po wyrazach „akta sprawy” dodaje się wyrazy „w zakresie niezbędnym do wydania opinii”;

66) po art. 199 dodaje się art. 199a w brzmieniu:

„Art. 199a. Stosowanie w czasie badania przez biegłego środków technicznych mających na celu kontrolę nieświadomych reakcji organizmu badanej osoby możliwe jest wyłącznie za jej zgodą. Przepisu art. 199 nie stosuje się.”;

67) w art. 203 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Minister właściwy do spraw zdrowia, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, określi, w drodze rozporządzenia, wykaz zakładów psychiatrycznych i zakładów leczenia odwykowego przeznaczonych do wykonywania obserwacji, w tym do wykonywania obserwacji osób pozbawionych wolności, oraz sposób finansowania obserwacji, a także warunki zabezpieczenia zakładów dla osób pozbawionych wolności, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawnego toku postępowania.”;

68) w art. 205 w § 1 po wyrazach „dokonanie oględzin,” dodaje się wyrazy „przesłuchania przy użyciu urządzeń technicznych umożliwiających przeprowadzenie tej czynności na odległość,”;

69) w art. 213:

a) w § 1 po wyrazach „źródła dochodu” dodaje się wyrazy „oraz dane o jego karalności”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Jeżeli podejrzany był już prawomocnie skazany, dla ustalenia, czy przestępstwo zostało popełnione w warunkach art. 64 Kodeksu karnego lub przestępstwo skarbowe — w warunkach art. 37 § 1 pkt 4 Kodeksu karnego skarbowego, dołącza się do akt postępowania odpis lub wyciąg wyroku oraz dane dotyczące odbycia kary; dokumenty te dołącza się także w sprawach o zbrodnie.”;

70) art. 214 otrzymuje brzmienie:

„Art. 214. § 1. W razie potrzeby, a w szczególności gdy niezbędne jest ustalenie danych co do właściwości i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia oskarżonego, sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, zarządza w stosunku do oskarżonego przeprowadzenie wywiadu środowiskowego przez kuratora sądowego lub inny podmiot uprawniony na podstawie odrębnych przepisów, a w szczególności uzasadnionych wypadkach przez Policję.

§ 2. Przeprowadzenie wywiadu środowiskowego jest obowiązkowe:

- 1) w sprawach o zbrodnie,
- 2) w stosunku do oskarżonego, który w chwili czynu nie ukończył 21 roku życia, jeżeli zarzucano mu popełnienie umyślnego występku przeciwko życiu.

§ 3. Wywiadu środowiskowego można nie przeprowadzać w stosunku do oskarżonego, który nie ma w kraju stałego miejsca zamieszkania.

§ 4. Wynik wywiadu środowiskowego powinien w szczególności zawierać:

- 1) imię i nazwisko osoby przeprowadzającej wywiad,
- 2) imię i nazwisko oskarżonego,
- 3) zwięzły opis dotychczasowego życia oskarżonego oraz dokładne informacje o środowisku oskarżonego, w tym rodzinnym, szkolnym lub zawodowym, a nadto informacje o jego stanie majątkowym i źródłach dochodów,
- 4) informacje dotyczące stanu zdrowia oskarżonego, a także o nadużywaniu przez niego alkoholu, środków odurzających, środków zastępczych lub substancji psychotropowych,
- 5) własne spostrzeżenia i konkluzje osoby przeprowadzającej wywiad, zwłaszcza dotyczące właściwości i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia oskarżonego.

§ 5. Dane o osobach, które dostarczyły informacji w ramach wywiadu środowiskowego, osoba przeprowadzająca wywiad ujawnia jedynie na żądanie sądu, a w postępowaniu

przygotowawczym — prokuratora.

§ 6. Osoby, które dostarczyły informacji w ramach wywiadu środowiskowego, mogą być w razie potrzeby przesłuchane w charakterze świadków.

§ 7. Policja jest obowiązana udzielić osobie przeprowadzającej wywiad pomocy przy wykonywaniu zadań związanych z wywiadem środowiskowym w celu zapewnienia jej bezpieczeństwa.

§ 8. Do osoby powołanej do przeprowadzenia wywiadu środowiskowego stosuje się odpowiednio przepisy o wyłączeniu sędziego. Orzeka o tym sąd, a w postępowaniu przygotowawczym — prokurator.

§ 9. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, regulamin czynności w zakresie przeprowadzania wywiadu środowiskowego oraz wzór kwestionariusza tego wywiadu, mając na uwadze konieczność zapewnienia zebrania wyczerpujących danych o osobie oskarżonego.”;

71) art. 217 otrzymuje brzmienie:

„Art. 217. § 1. Rzeczy mogące stanowić dowód w sprawie lub podlegające zajęciu w celu zabezpieczenia kar majątkowych, środków karnych o charakterze majątkowym albo roszczeń o naprawienie szkody należy wydać na żądanie sądu lub prokuratora, a w wypadkach niecierpiących zwłoki — także na żądanie Policji lub innego uprawnionego organu.

§ 2. Osobę mającą rzecz podlegającą wydaniu wzywa się do wydania jej dobrowolnie.

§ 3. W razie zatrzymania rzeczy stosuje się odpowiednio przepis art. 228. Protokołu można nie sporządzać, jeżeli rzecz załącza się do akt sprawy.

§ 4. Jeżeli wydania żąda Policja albo inny uprawniony organ działający we własnym zakresie, osoba, która rzecz wyda, ma prawo niezwłocznie złożyć wniosek o sporządzenie i doręczenie jej postanowienia sądu lub prokuratora o zatwierdzeniu zatrzymania, o czym należy ją pouczyć. Doręczenie powinno nastąpić.

pić w terminie 14 dni od zatrzymania rzeczy.

§ 5. W razie odmowy dobrowolnego wydania rzeczy można przeprowadzić jej odebranie. Przepisy art. 220 § 3 i art. 229 stosuje się odpowiednio.”;

72) w art. 218:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Urzędy, instytucje i podmioty prowadzące działalność w dziedzinie poczty lub działalność telekomunikacyjną, urzędy celne oraz instytucje i przedsiębiorstwa transportowe obowiązane są wydać sądowi lub prokuratorowi, na żądanie zawarte w postanowieniu, korespondencję i przesyłki oraz wykaz połączeń telekomunikacyjnych, z uwzględnieniem czasu ich dokonania i innych informacji związanych z połączeniem, niestanowiących treści rozmowy telefonicznej, jeżeli mają znaczenie dla toczącego się postępowania. Tylko sąd lub prokurator mają prawo je otwierać lub zarządzić ich otwarcie.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Postanowienie, o którym mowa w § 1, doręcza się adresatom korespondencji oraz abonentowi telefonu, którego wykaz połączeń został wydany. Doręczenie postanowienia może być odroczone na czas oznaczony, niezbędny ze względu na dobro sprawy.”;

73) w art. 220 § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W wypadkach nie cierpiących zwłoki, jeżeli postanowienie sądu lub prokuratora nie mogło zostać wydane, organ dokonujący przeszukania okazuje nakaz kierownika swojej jednostki lub legitymację służbową, a następnie zwraca się niezwłocznie do sądu lub prokuratora o zatwierdzenie przeszukania. Postanowienie sądu lub prokuratora w przedmiocie zatwierdzenia należy doręczyć osobie, u której dokonano przeszukania, w terminie 7 dni od daty czynności na zgłoszone do protokołu żądanie tej osoby. O prawie zgłoszenia żądania należy ją pouczyć.”;

74) w art. 225 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Wydaną, odebraną lub znaną w toku przeszukania dokumentację psychiatryczną organ przeprowadzający czynność przekazuje, z zachowaniem rygorów określonych w § 1, sądowi lub prokuratorowi.”;

75) w art. 226 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Jednakże w postępowaniu przygotowawczym o wykorzystaniu, jako dowodów, dokumentów zawierających tajemnicę lekarską decyduje prokurator.”;

76) w art. 229 po wyrazach „u której czynność przeprowadzono, że” dodaje się wyrazy „na jej wniosek”;

77) w art. 230 w § 1 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „chyba że nastąpiło dobrowolne wydanie, a osoba ta nie złożyła wniosku, o którym mowa w art. 217 § 4.”;

78) po art. 232 dodaje się art. 232a w brzmieniu:

„Art. 232a. § 1. Przedmioty i substancje stwarzające niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia, a w szczególności broń, amunicję, materiały wybuchowe lub łatwopalne, materiały radioaktywne, substancje trujące, duszące lub parzące, środki odurzające, substancje psychotropowe lub prekursorzy, przechowuje się w miejscu i w sposób zapewniający ich należyte zabezpieczenie.

§ 2. Jeżeli przechowywanie przedmiotów lub substancji, o których mowa w § 1, byłoby połączone z niewspółmiernymi kosztami lub stanowiło źródło zagrożenia dla bezpieczeństwa powszechnego, sąd właściwy do rozpoznania sprawy na wniosek prokuratora może zarządzić ich zniszczenie w całości lub w części.

§ 3. W razie potrzeby przed wydaniem postanowienia zasięga się opinii biegłego.

§ 4. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i miejsce przechowywania przedmiotów i substancji, o których mowa w § 1, oraz warunki i sposób ich zniszczenia, mając na uwadze potrzebę zapewnienia sprawności postępowania i jego koszty.”;

79) po art. 236 dodaje się art. 236a w brzmieniu:

„Art. 236a. Przepisy działu niniejszego stosuje się odpowiednio do dysponenta i użytkownika systemu informatycznego w zakresie danych przechowywanych w tym systemie lub na nośniku znajdującym się w jego dyspozycji lub użytkowaniu, w tym korespondencji przesłanej pocztą elektroniczną.”;

80) w art. 237:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W wypadkach niecierpiących zwłoki kontrolę i utrwalanie rozmów telefonicznych

może zarządzić prokurator, który obowiązany jest zwrócić się w terminie 3 dni do sądu z wnioskiem o zatwierdzenie postanowienia. Sąd wydaje postanowienie w przedmiocie wniosku w terminie 5 dni na posiedzeniu bez udziału stron.”,

b) w § 3:

— pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) rozbój, kradzieży rozbójniczej lub wymuszenia rozbójniczego,”,

— pkt 12 otrzymuje brzmienie:

„12) fałszowania oraz obrotu fałszywymi pieniędzmi, środkami lub instrumentami płatniczymi albo zbywalnymi dokumentami uprawniającymi do otrzymania sumy pieniężnej, towaru, ładunku albo wygranej rzeczowej albo zawierającymi obowiązek wpłaty kapitału, odsetek, udziału w zyskach lub stwierdzenie uczestnictwa w spółce,”,

— pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) wytwarzania, przetwarzania, obrotu i przemytu środków odurzających, prekursorów, środków zastępczych lub substancji psychotropowych,”,

— w pkt 16 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem oraz dodaje się pkt 17 i 18 w brzmieniu:

„17) łapownictwa i płatnej protekcji,

18) stręczycielstwa, kuplerstwa i sutenerstwa.”;

81) art. 240 otrzymuje brzmienie:

„Art. 240. Na postanowienie dotyczące kontroli i utrwalania rozmów telefonicznych przysługuje zażalenie. Osoba, której dotyczy postanowienie, może w zażaleniu domagać się zbadania zasadności oraz legalności kontroli i utrwalania rozmów telefonicznych. Zażalenie na postanowienie prokuratora rozpoznaje sąd.”;

82) w art. 241 wyrazy „treści przekazów informacji innych niż rozmowy telefoniczne” zastępuje się wyrazami „treści innych rozmów lub przekazów informacji, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną”;

83) art. 242 otrzymuje brzmienie:

„Art. 242. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw łączności, Ministrem Obrony Narodowej oraz ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób technicznego przygotowania sieci służących do przekazywania informacji, do kontroli rozmów telefonicznych lub in-

nych przekazów informacji dokonywanych z wykorzystaniem tych sieci oraz sposób dokonywania, rejestracji, przechowywania, odtwarzania i niszczenia zapisów z kontrolowanych rozmów telefonicznych oraz treści innych rozmów lub przekazów informacji, w tym korespondencji przesyłanej pocztą elektroniczną, mając na uwadze konieczność właściwego zabezpieczenia dokonywanych zapisów przed ich utratą, zniekształceniem lub nieuprawnionym ujawnieniem.”;

84) w art. 246:

a) w § 1 wyrazy „zasadności i legalności zatrzymania oraz prawidłowości jego wykonania” zastępuje się wyrazami „zasadności, legalności oraz prawidłowości jego zatrzymania”,

b) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. W wypadku stwierdzenia bezzasadności, nielegalności lub nieprawidłowości zatrzymania sąd zawiadamia o tym prokuratora i organ przełożony nad organem, który dokonał zatrzymania.”;

85) w art. 247:

a) w § 1 wyrazy „Sąd lub prokurator” zastępuje się wyrazem „Prokurator”,

b) w § 2 skreśla się przecinek oraz wyrazy „z tym że na zatrzymanie zarządzone przez sąd zażalenie nie przysługuje”;

86) w art. 249:

a) w § 3 dodaje się zdanie trzecie w brzmieniu:

„O terminie przesłuchania sąd zawiadamia prokuratora.”,

b) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Prokurator i obrońca mają prawo wziąć udział w posiedzeniu sądu dotyczącym przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania oraz rozpoznania zażalenia na zastosowanie lub przedłużenie tego środka zapobiegawczego. Niestawiennictwo obrońcy lub prokuratora należycie zawiadomionych o terminie nie tamuje rozpoznania sprawy.”;

87) w art. 254:

a) w § 1 skreśla się zdanie drugie,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Na postanowienie w przedmiocie wniosku oskarżonemu zażalenie przysługuje tylko wtedy, gdy wniosek został złożony po upływie co najmniej 3 miesięcy od dnia wydania postanowienia w przedmiocie tymczasowego aresztowania dotyczącego tego samego oskarżonego.”,

- c) dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Zażalenie na postanowienie sądu rozpoznaje ten sam sąd w składzie trzech sędziów.”;
- 88) w art. 259 w § 4 po wyrazach „na wezwania lub” dodaje się wyrazy „w inny bezprawny sposób utrudnia postępowanie albo”;
- 89) w art. 261 w § 3 wyrazy „zakład pracy” zastępuje się wyrazem „pracodawcę”;
- 90) w art. 263 w § 7 wyrazy „3 miesiące” zastępuje się wyrazami „6 miesięcy”;
- 91) w art. 264 w § 3 wyrazy „do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiocie środka zabezpieczającego” zastępuje się wyrazami „do czasu rozpoczęcia wykonywania środka zabezpieczającego”;
- 92) w art. 270 w § 2 wyrazy „Oskarżony i poręczyciel” zastępuje się wyrazami „Oskarżony, poręczający i prokurator”;
- 93) w art. 271 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Od pracodawcy, u którego oskarżony jest zatrudniony, od kierownictwa szkoły lub uczelni, których oskarżony jest uczniem lub studentem, od zespołu, w którym oskarżony pracuje lub uczy się, albo od organizacji społecznej, której oskarżony jest członkiem, można, na ich wniosek, przyjąć poręczenie, że oskarżony stawia się na każde wezwanie i nie będzie w sposób bezprawny utrudniał postępowania; jeżeli oskarżony jest żołnierzem, można przyjąć poręczenie od zespołu żołnierskiego, zgłoszone za pośrednictwem właściwego dowódcy.”;
- 94) w art. 272 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przepis art. 275 § 2 stosuje się odpowiednio.”;
- 95) art. 274 otrzymuje brzmienie:
„Art. 274. Jeżeli mimo poręczenia oskarżony nie stawia się na wezwanie lub w inny bezprawny sposób będzie utrudniał postępowanie, organ stosujący środek zapobiegawczy zawiadomi o tym udzielającego poręczenia, a ponadto może zawiadomić bezpośredniego przełożonego osoby, która złożyła poręczenie, i organizację społeczną, do której należy, a także statutowy organ nadrzędny nad poręczającą organizacją społeczną, jeżeli zostanie stwierdzone zaniedbanie obowiązków wynikających z poręczenia. Przed zawiadomieniem należy osobę, która złożyła poręczenie, wezwać w celu złożenia wyjaśnień.”;
- 96) w art. 278 po wyrazie „oskarżonego” dodaje się wyrazy „lub osoby podejrzanej”;
- 97) w art. 281 wyrazy „sąd wojewódzki” zastępuje się wyrazami „sąd okręgowy”;
- 98) w art. 282 w § 2 wyrazy „sąd wojewódzki” zastępuje się wyrazami „sąd okręgowy”;
- 99) w art. 285:
a) w § 1 wyrazy „nieprzekraczającej najniższego miesięcznego wynagrodzenia” zastępuje się wyrazami „do 3 000 złotych”,
b) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. W wypadkach określonych w § 1 można ponadto zarządzić zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie świadka. Zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie biegłego i tłumacza i specjalisty stosuje się tylko wyjątkowo. W stosunku do żołnierza stosuje się art. 247 § 3.”;
- 100) w art. 290 w § 2 po wyrazach „przysługuje zażalenie” dodaje się średnik i wyrazy „na zarządzenie prokuratora, o którym mowa w art. 285 § 2, zażalenie przysługuje do sądu rejonowego, w którego okręgu prowadzi się postępowanie”;
- 101) w art. 291 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. W razie popełnienia przestępstwa, za które można orzec grzywnę, przepadek, nawiązkę lub świadczenie pieniężne albo nałożyć obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, może z urzędu nastąpić zabezpieczenie wykonania orzeczenia na mieniu oskarżonego.”;
- 102) w art. 292 w § 2 skreśla się wyraz „przedmiotów”;
- 103) w art. 294 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Zabezpieczenie upada, gdy nie zostaną prawomocnie orzeczone: grzywna, przepadek, nawiązka, świadczenie pieniężne lub nie zostanie nałożony obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę ani nie zostaną zasądzone roszczenia o naprawienie szkody, a powództwo o te roszczenia nie zostanie wytoczone przed upływem 3 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia.”;
- 104) w art. 295:
a) w § 1 skreśla się zdanie drugie,
b) § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Tymczasowe zajęcie upada, jeżeli w ciągu 7 dni od daty jego dokonania nie zostanie wydane postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym.”;
- 105) uchyla się art. 296;
- 106) w art. 297 w § 1:
a) w pkt 4 po wyrazach „w tym ustalenie” dodaje się wyrazy „osób pokrzywdzonych i”,

- b) w pkt 5 po wyrazie „dowodów” dodaje się wyrazy „dla sądu”;
- 107) w art. 300 po wyrazach „do korzystania z pomocy obrońcy,” dodaje się wyrazy „do końcowego zaznajomienia z materiałami postępowania,”;
- 108) tytuł rozdziału 34 otrzymuje brzmienie:
„Wszczęcie śledztwa”;
- 109) w art. 303 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”;
- 110) w art. 304 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Zawiadomienie o przestępstwie, co do którego prowadzenie śledztwa przez prokuratora jest obowiązkowe, lub własne dane świadczące o popełnieniu takiego przestępstwa Policja przekazuje wraz z zebranymi materiałami niezwłocznie prokuratorowi.”;
- 111) po art. 304 dodaje się art. 304a w brzmieniu:
„Art. 304a. Sporządza się wspólny protokół z przyjęcia ustnego zawiadomienia o przestępstwie i przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej; w protokole tym można również zamieścić wniosek o ściganie.”;
- 112) w art. 305:
a) w § 1 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”,
b) uchyla się § 2,
c) § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Jeżeli postanowienie o wszczęciu śledztwa wydaje Policja, niezwłocznie przesyła prokuratorowi jego odpis. Postanowienie o odmowie wszczęcia lub o umorzeniu śledztwa wydaje prokurator albo Policja; postanowienie wydane przez Policję zatwierdza prokurator.”,
d) w § 4 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”;
- 113) w art. 306:
a) w § 1 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”,
b) w § 3 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”;
- 114) w art. 307:
a) w § 1 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”,
b) uchyla się § 4,
c) w § 5 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”;
- 115) art. 308 otrzymuje brzmienie:
„Art. 308. § 1. W granicach koniecznych dla zabezpieczenia śladów i dowodów przestępstwa przed ich utratą, zniekształceniem lub zniszczeniem, prokurator albo Policja może w każdej sprawie, w wypadkach niecierpiących zwłoki, jeszcze przed wydaniem postanowienia o wszczęciu śledztwa lub dochodzenia, przeprowadzić w niezbędnym zakresie czynności procesowe, a zwłaszcza dokonać oględzin, w razie potrzeby z udziałem biegłego, przeszukania lub czynności wymienionych w art. 74 § 2 pkt 1 w stosunku do osoby podejrzanej, a także przedsięwziąć wobec niej inne niezbędne czynności, nie wyłączając pobrania krwi, włosów i wydzielin organizmu. Po dokonaniu tych czynności, w sprawach, w których prowadzenie śledztwa przez prokuratora jest obowiązkowe, prowadzący postępowanie przekazuje sprawę niezwłocznie prokuratorowi.”
- § 2. W wypadkach niecierpiących zwłoki, w szczególności wtedy, gdy mogłoby to spowodować zatarcie śladów lub dowodów przestępstwa, można w toku czynności wymienionych w § 1 przesłuchać osobę podejrzaną o popełnienie przestępstwa w charakterze podejrzanego przed wydaniem postanowienia o przedstawieniu zarzutów, jeżeli zachodzą warunki do sporządzenia takiego postanowienia. Przesłuchanie rozpoczyna się od informacji o treści zarzutu.
- § 3. W wypadku przewidzianym w § 2, w sprawach, w których prowadzenie śledztwa jest obowiązkowe, najpóźniej w ciągu 5 dni od dnia przesłuchania wydaje się postanowienie o przedstawieniu zarzutów albo, w razie braku warunków do jego sporządzenia, umarza się postępowanie w stosunku do osoby przesłuchanej.
- § 4. W sprawach, w których obowiązkowe jest prowadzenie śledztwa przez prokuratora, postanowienie przewidziane w § 3 wydaje prokurator.
- § 5. Czynności, o których mowa w § 1 i 2, mogą być dokonywane tylko w ciągu 5 dni od dnia pierwszej czynności.
- § 6. W wypadkach określonych w § 1 i 2 czas trwania śledztwa lub dochodzenia liczy się od dnia pierwszej czynności.”;
- 116) tytuł rozdziału 35 otrzymuje brzmienie:
„Przebieg śledztwa”;
- 117) art. 309 otrzymuje brzmienie:

„Art. 309. Śledztwo prowadzi się w sprawach:

- 1) o zbrodnie,
- 2) o występki — gdy osobą podejrzaną jest sędzia, prokurator, funkcjonariusz Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub Agencji Wywiadu,
- 3) o występki — gdy osobą podejrzaną jest funkcjonariusz Straży Granicznej, Żandarmerii Wojskowej, finansowych organów dochodzenia lub organów nadrzędnych nad finansowymi organami dochodzenia, w zakresie spraw należących do właściwości tych organów lub o występki popełnione przez tych funkcjonariuszy w związku z wykonywaniem czynności służbowych,
- 4) o występki, w których nie prowadzi się dochodzenia,
- 5) o występki, w których prowadzi się dochodzenie, jeżeli prokurator tak postanowi ze względu na wagę lub zawziętość sprawy.”;

118) art. 310 otrzymuje brzmienie:

„Art. 310. § 1. Śledztwo powinno być ukończone w ciągu 3 miesięcy.

§ 2. W uzasadnionych wypadkach okres śledztwa może być przedłużony na dalszy czas oznaczony przez prokuratora nadzorującego śledztwo lub prokuratora nadrzędnego nad prokuratorem, który prowadzi śledztwo, nie dłuższy jednak niż rok. W szczególnie uzasadnionych wypadkach właściwy prokurator nadrzędny nad prokuratorem nadzorującym lub prowadzącym śledztwo może przedłużyć jego okres na dalszy czas oznaczony.”;

119) art. 311 otrzymuje brzmienie:

„Art. 311. § 1. Śledztwo prowadzi Policja, jeżeli nie prowadzi go prokurator.

§ 2. Prokurator prowadzi śledztwo w wypadkach określonych w art. 309 pkt 2 i 3 oraz w sprawach o przestępstwo określone w art. 148 Kodeksu karnego.

§ 3. Jeżeli prokurator wszczął śledztwo, może powierzyć Policji jego przeprowadzenie w całości lub w określonym zakresie albo dokonanie poszczególnych czynności śledztwa; w wypadkach określonych w art. 309 pkt 2 i 3 nie można powierzyć Policji prowadzenia śledztwa w całości.

§ 4. W sytuacji, o której mowa w § 3, Policja może dokonać innych czynności, jeżeli wyłoni się taka potrzeba.

§ 5. Prokurator może zastrzec do osobistego wykonania jakąkolwiek czynność śledztwa, a w szczególności czynności wymagające postanowienia, związane z przedstawieniem zarzutów, zmianą postanowienia o przedstawieniu zarzutów lub zamknięciem śledztwa.”;

120) art. 312 otrzymuje brzmienie:

„Art. 312. Uprawnienia Policji przysługują także:

- 1) organom Straży Granicznej oraz Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w zakresie ich właściwości,
- 2) innym organom przewidzianym w przepisach szczególnych.”;

121) w art. 313:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli dane istniejące w chwili wszczęcia śledztwa lub zebrane w jego toku uzasadniają dostatecznie podejrzenie, że czyn popełniła określona osoba, sporządza się postanowienie o przedstawieniu zarzutów, ogłasza je niezwłocznie podejrzanemu i przesłuchuje się go, chyba że ogłoszenie postanowienia lub przesłuchanie podejrzanego nie jest możliwe z powodu jego ukrywania się lub nieobecności w kraju.”;

b) w § 3 wyrazy „postępowania przygotowawczego” zastępuje się wyrazem „śledztwa”;

122) w art. 314 wyrazy „postępowania przygotowawczego” zastępuje się wyrazem „śledztwa”;

123) w art. 315 w § 1 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”;

124) w art. 316 w § 1 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”;

125) w art. 317 w § 1 i 2 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”;

126) uchyla się art. 319 i 320;

127) tytuł rozdziału 36 otrzymuje brzmienie:

„Zamknięcie śledztwa”;

128) w art. 321:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli istnieją podstawy do zamknięcia śledztwa, na wniosek podejrzanego lub jego obrońcy o końcowe zaznajomienie z materiałami postępowania, prowadzący postępowanie powiadamia podejrzanego i obrońcę o terminie końcowego zaznajomienia, pouczając ich o prawie uprzedniego przejrzania akt w terminie odpowiednim do wagi lub zawziętości sprawy, określonym przez organ procesowy.”;

- b) w § 3 skreśla się zdanie drugie,
- c) w § 4 skreśla się wyrazy „— poza wypadkami określonymi w art. 79 —”,
- d) w § 5 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”,
- e) w § 6 skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”, a wyrazy „strony oraz ich pełnomocników i obrońców” zastępuje się wyrazami „podejrzanego oraz jego obrońcę”;
- 129) w art. 322:
- a) w § 1 wyrazy „postępowanie przygotowawcze” zastępuje się wyrazem „śledztwo”,
- b) w § 2 wyraz „postępowania” zastępuje się wyrazem „śledztwa”;
- 130) w art. 323:
- a) w § 1 wyraz „postępowania” zastępuje się wyrazem „śledztwa”,
- b) § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. Po uprawomocnieniu się postanowienia o umorzeniu śledztwa prokurator, w razie istnienia podstaw określonych w art. 99 § 1 i art. 100 Kodeksu karnego lub w art. 43 § 1 i 2 oraz art. 47 § 3 Kodeksu karnego skarbowego, występuje do sądu z wnioskiem o orzeczenie przepadku tytułem środka zabezpieczającego. Z takim wnioskiem prokurator może wystąpić również w wypadku umorzenia postępowania wobec niewykrycia sprawców przestępstwa, o ile przepisy przewidują orzeczenie przepadku.”;
- 131) w art. 324:
- a) dotychczasową treść oznacza się jako § 1 oraz skreśla się wyrazy „lub dochodzenia”,
- b) dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:
- „§ 2. Jeżeli sąd nie znajduje podstaw do uwzględnienia wniosku, o którym mowa w § 1, przekazuje sprawę prokuratorowi do dalszego prowadzenia.
- § 3. Na postanowienie sądu przysługuje zażalenie.”;
- 132) w art. 325 wyraz „postępowania” zastępuje się wyrazem „śledztwa”;
- 133) po rozdziale 36 dodaje się rozdział 36a w brzmieniu:
- „Rozdział 36a
- Dochodzenie
- Art. 325a. Przepisy dotyczące śledztwa stosuje się odpowiednio do dochodzenia, jeżeli przepisy niniejszego rozdziału nie stanowią inaczej.
- Art. 325b. § 1. Dochodzenie prowadzi się w sprawach o przestępstwa należące do właściwości sądu rejonowego:
- 1) zagrożone karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności, z tym że w wypadku przestępstw przeciwko mieniu tylko wówczas, gdy wartość przedmiotu przestępstwa albo szkoda wyrządzona lub grożąca nie przekracza 50 000 złotych,
 - 2) przewidziane w art. 159 i 262 § 2 Kodeksu karnego,
 - 3) przewidziane w art. 279 § 1, art. 286 § 1 i 2 oraz w art. 289 § 2 Kodeksu karnego, jeżeli wartość przedmiotu przestępstwa albo szkoda wyrządzona lub grożąca nie przekracza 50 000 złotych.
- § 2. Spośród spraw o przestępstwa wymienione w § 1 pkt 1 nie prowadzi się dochodzenia w sprawach o przestępstwa określone w Kodeksie karnym w art. 155, 156 § 2, art. 157a § 1, art. 164 § 2, art. 165 § 2, art. 168, 174 § 2, art. 175, 181—184, 186, 187, 197 § 2, art. 201, 228 § 2, art. 229 § 2, art. 230, 231 § 1 i 3, art. 233 § 1 i 4, art. 234, 235, 240 § 1, art. 258 § 1, art. 265 § 1 i 3, art. 266 § 2, art. 271 § 1 i 2 oraz w rozdziale XXXVI i XXXVII.
- Art. 325c. Dochodzenia nie prowadzi się:
- 1) w stosunku do oskarżonego pozbawionego wolności w tej lub innej sprawie, chyba że zastosowano zatrzymanie lub tymczasowe aresztowanie wobec sprawcy ujętego na gorącym uczynku lub bezpośrednio potem; przepisu art. 259 § 3 nie stosuje się,
 - 2) jeżeli zachodzą okoliczności wymienione w art. 79 § 1.
- Art. 325d. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z właściwymi ministrami, określi, w drodze rozporządzenia, organy uprawnione obok Policji do prowadzenia dochodzeń oraz organy uprawnione do wnoszenia i popierania oskarżenia przed sądem pierwszej instancji w sprawach podlegających rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym, jak również zakres spraw zleconych tym organom, mając na uwadze określony przez ustawę zakres kompetencji tych organów.
- Art. 325e. § 1. Postanowienia o wszczęciu dochodzenia, odmowie wszczęcia dochodzenia, umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do reje-

stru przestępstw, umorzeniu dochodzenia oraz o jego zawieszeniu wydaje prowadzący postępowanie. Mogą one zostać zamieszczone w protokole, o którym mowa w art. 304a, i nie wymagają uzasadnienia.

§ 2. Postanowienia, o których mowa w § 1, z wyjątkiem postanowienia o wszczęciu dochodzenia, zatwierdza prokurator. Prokurator stosuje art. 323 § 1.

§ 3. Nie jest wymagane powiadomienie prokuratora o wszczęciu dochodzenia.

Art. 325f. § 1. Jeżeli dane uzyskane w toku czynności, o których mowa w art. 307 § 1 lub art. 308 § 1, lub prowadzonego przez okres co najmniej 5 dni dochodzenia, nie stwarzają dostatecznych podstaw do wykrycia sprawcy w drodze dalszych czynności procesowych, można wydać postanowienie o umorzeniu dochodzenia i wpisaniu sprawy do rejestru przestępstw.

§ 2. Po wydaniu postanowienia, o którym mowa w § 1, Policja, na podstawie odrębnych przepisów, prowadzi czynności w celu wykrycia sprawcy i uzyskania dowodów.

§ 3. Jeżeli zostaną ujawnione dane pozwalające na wykrycie sprawcy, Policja wydaje postanowienie o podjęciu na nowo dochodzenia. Przepis art. 305 § 4 stosuje się odpowiednio; przepisów art. 305 § 3 zdanie pierwsze oraz art. 327 § 1 nie stosuje się.

§ 4. Na postanowienie, o którym mowa w § 1, przysługuje zażalenie na zasadach ogólnych.

Art. 325g. § 1. Nie jest wymagane sporządzenie postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz wydanie postanowienia o zamknięciu dochodzenia, chyba że podejrzany jest zatrzymany lub tymczasowo aresztowany.

§ 2. Przesłuchanie osoby podejrzanej zaczyna się od powiadomienia jej o treści zarzutu wpisanego do protokołu przesłuchania. Osobę tę od chwili rozpoczęcia przesłuchania uważa się za podejrzanego.

§ 3. Podejrzanemu należy umożliwić przygotowanie się do obrony, a zwłaszcza ustanowienie lub wyznaczenie obrońcy.

Art. 325h. Dochodzenie można ograniczyć do ustalenia, czy zachodzą wystarczające podstawy do wniesienia aktu oskarżenia lub innego zakończenia postępowania. Należy jednak dokonać czynności przewidzianych w art. 313, 314 oraz w art. 321, przesłuchać podejrzanego i pokrzywdzonego oraz przeprowadzić i utrwalić w protokołach czynności, których nie będzie można powtórzyć. Utrwalenie innych czynności dowodowych następuje w formie protokołu ograniczonego do zapisu najbardziej istotnych oświadczeń osób biorących udział w czynności; przepisu art. 148 § 2 zdanie pierwsze nie stosuje się.

Art. 325i. § 1. Dochodzenie powinno być ukończone w ciągu 2 miesięcy. Prokurator może przedłużyć ten okres do 3 miesięcy. W razie niezakończenia dochodzenia we wskazanym terminie dalsze postępowanie przygotowawcze prowadzi się w formie śledztwa.

§ 2. Organ prowadzący dochodzenie ma uprawnienia prokuratora, o których mowa w art. 23a.

§ 3. Uprawnienia prokuratora określone w art. 335 § 1, art. 336 i 387 § 2 przysługują także organom, o których mowa w art. 325d.”;

134) w art. 326 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Prokurator sprawuje nadzór nad postępowaniem przygotowawczym w zakresie, w jakim go sam nie prowadzi; prokurator może także objąć nadzorem postępowanie, o którym mowa w art. 307.”;

135) w art. 327 w § 2 po wyrazach „w poprzednim postępowaniu” dodaje się wyrazy „albo gdy zachodzi okoliczność określona w art. 11 § 3”;

136) art. 331 otrzymuje brzmienie:

„Art. 331. § 1. W ciągu 14 dni od daty zamknięcia śledztwa albo od otrzymania aktu oskarżenia sporządzonego przez Policję w dochodzeniu, prokurator sporządza akt oskarżenia lub zatwierdza akt oskarżenia sporządzony przez Policję w dochodzeniu i wnosi go do sądu albo wydaje postanowienie o umorzeniu, o zawieszeniu albo o uzupełnieniu śledztwa lub dochodzenia.

§ 2. Organ, o którym mowa w art. 325d, może wnieść akt oskarżenia bezpośrednio do sądu, chyba że prokurator postanowi inaczej.

§ 3. Jeżeli podejrzany jest tymczasowo aresztowany, termin wymieniony w § 1 wynosi 7 dni.

- § 4. W sprawie, w której wobec podejrzanego stosowane jest tymczasowe aresztowanie, akt oskarżenia należy wniesć nie później niż 14 dni przed upływem dotychczas określonego terminu stosowania tego środka.”;
- 137) w art. 332 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Akt oskarżenia sporządzony przez Policję lub organ, o którym mowa w art. 325d, może nie zawierać uzasadnienia.”;
- 138) w art. 334 w § 2 po wyrazach „do sądu” dodaje się wyrazy „oraz o treści przepisów art. 335 i 387”;
- 139) art. 335 otrzymuje brzmienie:
„Art. 335. § 1. Prokurator może umieścić w akcie oskarżenia wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środka karnego za występki zagrożony karą nieprzekraczającą 10 lat pozbawienia wolności bez przeprowadzenia rozprawy, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte.
§ 2. Jeżeli zachodzą warunki do wystąpienia z wnioskiem, o którym mowa w § 1, a w świetle zebranych dowodów wyjaśnienia podejrzanego nie budzą wątpliwości, dalszych czynności dowodowych w postępowaniu przygotowawczym można nie przeprowadzać; przeprowadza się jednak czynności, co do których zachodzi niebezpieczeństwo, że nie będzie można ich przeprowadzić na rozprawie.
§ 3. Uzasadnienie aktu oskarżenia można ograniczyć do wskazania okoliczności, o których mowa w § 1.”;
- 140) w art. 336 § 4 otrzymuje brzmienie:
„§ 4. Do wniosku dołącza się, do wiadomości sądu, listę ujawnionych osób pokrzywdzonych z podaniem ich adresów. Przepis art. 334 stosuje się odpowiednio.”;
- 141) w art. 337 w § 1 wyrazy „332 i 333” zastępuje się wyrazami „332, 333 lub 335”;
- 142) w art. 338 w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Jeżeli akt oskarżenia zawiera wniosek, o którym mowa w art. 335 § 1, jego odpis doręcza się ujawnionemu pokrzywdzonemu.”;
- 143) w art. 339:
a) w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) akt oskarżenia zawiera wniosek, o którym mowa w art. 335.”,
b) w § 3 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) wydania wyroku nakazowego.”,
c) § 5 otrzymuje brzmienie:
„§ 5. Strony, obrońcy i pełnomocnicy mogą wziąć udział w posiedzeniach wymienionych w § 1 oraz w § 3 pkt 1, 2 i 6, z tym że udział prokuratora i obrońcy w posiedzeniu w przedmiocie orzeczenia środka zabezpieczającego określonego w art. 94 albo 95 Kodeksu karnego jest obowiązkowy.”;
- 144) w art. 340 § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. W razie istnienia podstaw określonych w art. 99 § 1 Kodeksu karnego lub w art. 43 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego sąd, umarżając postępowanie lub rozpoznając wniosek prokuratora wymieniony w art. 323 § 3, orzeka przepadek.”;
- 145) w art. 341:
a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Prokurator, oskarżony i pokrzywdzony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu. Udział ich jest obowiązkowy, jeżeli prezes sądu lub sąd tak zarządzi.”,
b) w § 2 wyrazy „art. 333 § 1—3” zastępuje się wyrazami „art. 333 § 1—2”,
c) dodaje się § 5 w brzmieniu:
„§ 5. W przedmiocie warunkowego umorzenia postępowania sąd orzeka na posiedzeniu wyrokiem.”;
- 146) w art. 342:
a) w § 1 wyrazy „W postanowieniu o warunkowym umorzeniu” zastępuje się wyrazami „W wyroku warunkowo umarżającym postępowanie”,
b) w § 2 wyrazy „W postanowieniu” zastępuje się wyrazami „W wyroku”,
c) w § 3 wyrazy „Postanowienie powinno” zastępuje się wyrazami „Wyrok powinien”,
d) § 4 i 5 otrzymują brzmienie:
„§ 4. Zawarte w wyroku rozstrzygnięcie, o którym mowa w § 3, może być zaskarżone zażaleniem przez osoby wskazane w art. 323 § 2.
§ 5. Wyrok doręcza się także pokrzywdzonemu.”;
- 147) art. 343 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 343. § 1. Uwzględniając wniosek, o którym mowa w art. 335, sąd może zastosować nadzwyczajne złagodzenie kary, warunkowo zawiesić jej wykonanie albo orzec wyłącznie środek karny wymieniony w art. 39 pkt 1—3, 5—8 Kodeksu karnego.
- § 2. W wypadku określonym w § 1:
- 1) nadzwyczajne złagodzenie kary może nastąpić również w innych wypadkach niż przewidziane w art. 60 § 1—4 Kodeksu karnego,
 - 2) warunkowe zawieszenie wykonania kary może nastąpić niezależnie od przesłanek określonych w art. 69 § 1—3 Kodeksu karnego, przy czym nie stosuje się go do kary pozbawienia wolności w wymiarze powyżej lat 5, a okres próby nie może przekroczyć 10 lat,
 - 3) ograniczenie skazania do orzeczenia środka karnego może nastąpić, jeżeli przypisany oskarżonemu występki jest zagrożony karą nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.
- § 3. Jeżeli nie ma zastosowania art. 46 Kodeksu karnego, sąd może uzależnić uwzględnienie wniosku od naprawienia szkody w całości albo w części lub od zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Przepis art. 341 § 3 stosuje się odpowiednio.
- § 4. Postępowania dowodowego nie prowadzi się. Przepis art. 394 stosuje się jednak odpowiednio.
- § 5. Prokurator, oskarżony i pokrzywdzony mają prawo wziąć udział w posiedzeniu. Pokrzywdzony może najpóźniej na tym posiedzeniu złożyć oświadczenie, o którym mowa w art. 54 § 1. Udział prokuratora, oskarżonego lub pokrzywdzonego w posiedzeniu jest obowiązkowy, jeżeli prezes sądu lub sąd tak zarządzi.
- § 6. Sąd, uwzględniając wniosek, skazuje oskarżonego wyrokiem.
- § 7. Jeżeli sąd uzna, że nie zachodzą podstawy do uwzględnienia wniosku, sprawa podlega rozpoznaniu na zasadach ogólnych.”;
- 148) w art. 351:
- a) w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Odstępstwo od tej kolejności jest dopuszczalne tylko z powodu choroby sędziego lub z innej ważnej przyczyny, co należy zaznaczyć w zarządzeniu o wyznaczeniu rozprawy.”,
 - b) w § 3 po wyrazach „składu orzekającego” dodaje się wyrazy „, mając na uwadze konieczność zagwarantowania równego prawdopodobieństwa udziału w składzie orzekającym w każdej sprawie wszystkim sędziom danego sądu lub wydziału”;
- 149) w art. 352 po wyrazach „wniosków stron” dodaje się wyrazy „i podmiotu, o którym mowa w art. 416”;
- 150) w art. 354 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) wniosek kieruje się na rozprawę, chyba że w świetle materiałów postępowania przygotowawczego popełnienie czynu zabronionego przez podejrzanego i jego niepoczytalność w chwili czynu nie budzą wątpliwości, a prezes sądu uzna za celowe rozpoznanie sprawy na posiedzeniu z udziałem prokuratora, obrońcy i podejrzanego; podejrzany nie bierze udziału w posiedzeniu, jeżeli z opinii biegłych wynika, że byłoby to niewskazane, chyba że sąd uzna jego udział za konieczny; pokrzywdzony ma prawo wziąć udział w posiedzeniu,”;
- 151) w art. 360 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Sąd może wyłączyć jawność całości albo części rozprawy, jeżeli choćby jeden z oskarżonych jest nieletni lub na czas przesłuchania świadka, który nie ukończył 15 lat.”;
- 152) w art. 370:
- a) w § 1 po wyrazie „biegły” dodaje się przecinek i wyrazy „podmiot, o którym mowa w art. 416”,
 - b) § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. W razie potrzeby członkowie składu orzekającego mogą zadawać dodatkowe pytania poza kolejnością.”;
- 153) w art. 376 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Jeżeli oskarżony, który złożył już wyjaśnienia, opuścił salę rozprawy bez zezwolenia przewodniczącego, sąd może prowadzić rozprawę w dalszym ciągu pomimo nieobecności oskarżonego, a wyroku wydanego w tym wypadku nie uważa się za ostateczny. Sąd zarządza zatrzymanie i przymusowe doprowadzenie oskarżonego, jeżeli uznaje jego obecność za niezbędną. Na postanowienie przysługuje zażalenie do innego równorzędnego składu tego sądu.”;
- 154) w art. 377:
- a) w § 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Stan niezdolności oskarżonego do udziału w rozprawie można stwierdzić także na podstawie badania niepołączanego z naruszeniem integralności ciała, przeprowadzonego za pomocą stosownego urządzenia.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Jeżeli oskarżony zawiadomiony o terminie rozprawy oświadcza, że nie weźmie udziału w rozprawie, uniemożliwia doprowadzenie go na rozprawę albo zawiadomiony o niej osobiście nie stawia się na rozprawę bez usprawiedliwienia, sąd może prowadzić postępowanie bez jego udziału, chyba że uzna obecność oskarżonego za niezbędną; przepis art. 376 § 1 zdanie drugie stosuje się.

§ 4. Jeżeli oskarżony nie złożył jeszcze wyjaśnień przed sądem, można zastosować art. 396 § 2 lub uznać za wystarczające odczytanie jego poprzednio złożonych wyjaśnień.”;

155) art. 382 otrzymuje brzmienie:

„Art. 382. W razie nieusprawiedliwionego niestawiennictwa oskarżonego, którego obecność jest obowiązkowa, przewodniczący zarządza jego natychmiastowe zatrzymanie i doprowadzenie lub przerywa w tym celu rozprawę albo też sąd ją odracza. Przepis art. 376 § 1 zdanie trzecie stosuje się.”;

156) w art. 384:

a) w § 2 po wyrazach „w rozprawie” dodaje się przecinek oraz wyrazy „jeżeli się stawia,”,

b) dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Przepisy § 2 i 3 stosuje się odpowiednio do podmiotu, o którym mowa w art. 416.”;

157) w art. 385 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Za zgodą obecnych stron, a w wypadku szczególnie obszernego uzasadnienia aktu oskarżenia bez ich zgody, można poprzestać na przedstawieniu podstaw oskarżenia.”;

158) w art. 387:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich oskarżonych na rozprawie głównej oskarżony, któremu zarzucono występki, może złożyć wniosek o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu określonej kary lub środka karnego bez przeprowadzania postępowania dowodowego; jeżeli oskarżony nie ma obrońcy z wyboru, sąd może, na jego wniosek, wyznaczyć mu obrońcę z urzędu.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sąd może uwzględnić wniosek oskarżonego o wydanie wyroku skazującego, gdy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości i cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie-

przeprowadzenia rozprawy w całości; uwzględnienie takiego wniosku jest możliwe jedynie wówczas, gdy nie sprzeciwią się temu prokurator, a także pokrzywdzony należycie powiadomiony o terminie rozprawy oraz pouczone o możliwości zgłoszenia przez oskarżonego tego wniosku.”;

159) w art. 389 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli oskarżony odmawia wyjaśnień lub wyjaśnia odmiennie niż poprzednio albo oświadcza, że pewnych okoliczności nie pamięta, wolno na rozprawie odczytywać tylko w odpowiednim zakresie protokoły jego wyjaśnień złożonych poprzednio w charakterze oskarżonego w tej lub innej sprawie w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem albo w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę.”;

160) w art. 391 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli świadek bezpodstawnie odmawia zeznań, zeznaje odmiennie niż poprzednio albo oświadczy, że pewnych okoliczności nie pamięta, albo przebywa za granicą lub nie można mu było doręczyć wezwania, albo nie stawił się z powodu niedających się usunąć przeszkód lub prezes sądu zaniechał wezwania świadka na podstawie art. 333 § 2, a także wtedy, gdy świadek zmarł, wolno odczytywać w odpowiednim zakresie protokoły złożonych poprzednio przez niego zeznań w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem w tej lub innej sprawie albo w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę.”;

161) art. 392 otrzymuje brzmienie:

„Art. 392. § 1. Sąd może odczytywać na rozprawie głównej protokoły przesłuchania świadków i oskarżonych, sporządzone w postępowaniu przygotowawczym lub przed sądem albo w innym postępowaniu przewidzianym przez ustawę, gdy bezpośrednio przeprowadzenie dowodu nie jest niezbędne, a żadna z obecnych stron temu się nie sprzeciwia.

§ 2. Sprzeciw strony, której zeznania lub wyjaśnienia nie dotyczą, nie stoi na przeszkodzie odczytaniu protokołu.”;

162) w art. 393 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Wolno odczytywać na rozprawie protokoły oględzin, przeszukania i zatrzymania rzeczy, opinie biegłych, instytucji, zakładów lub instytucji, dane o karalności, wyniki wywiadu środowiskowego oraz wszelkie dokumenty urzędowe złożone w postępowaniu przygotowawczym lub sądowym albo w innym postępowaniu przewidzianym przez

ustawę. Nie wolno jednak odczytywać notatek dotyczących czynności, z których wymagane jest sporządzenie protokołu.

§ 2. Wolno również odczytywać zawiadomienie o przestępstwie, chyba że zostało złożone do protokołu, o którym mowa w art. 304a.”;

163) po art. 393 dodaje się art. 393a w brzmieniu:

„Art. 393a. W warunkach określonych w art. 389 § 1, art. 391 § 1 i 2, art. 392 i 393 wolno również odczytywać lub odtwarzać zapisy, o których mowa w art. 145 § 1 i art. 147 § 3.”;

164) w art. 394 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Protokoły i dokumenty podlegające odczytaniu na rozprawie można uznać bez ich odczytania za ujawnione w całości lub w części. Należy jednak je odczytać, jeżeli którakolwiek ze stron o to wniosł. Przepis art. 392 § 2 stosuje się odpowiednio.”;

165) art. 397 otrzymuje brzmienie:

„Art. 397. § 1. Jeżeli dopiero w toku rozprawy ujawnią się istotne braki postępowania przygotowawczego, a ich usunięcie przez sąd uniemożliwiłoby wydanie prawidłowego orzeczenia w rozsądnym terminie, zaś przeszkód tych nie można usunąć stosując przepis art. 396, sąd może przerwać albo odroczyć rozprawę określając oskarżycielowi publicznemu termin do przedstawienia dowodów, których przeprowadzenie pozwoliłoby na usunięcie dostrzeżonych braków.

§ 2. Oskarżyciel publiczny w celu zebrania dowodów, o których mowa w § 1, może przedsięwziąć osobiście, a prokurator także zlecić Policji dokonanie niezbędnych czynności dowodowych.

§ 3. Oskarżyciel publiczny w wypadku niemożności dotrzymania określonego terminu może zwrócić się do sądu o jego przedłużenie.

§ 4. Jeżeli oskarżyciel publiczny w wyznaczonym terminie nie przedstawi stosownych dowodów, sąd rozstrzyga na korzyść oskarżonego wątpliwości wynikające z nieprzeprowadzenia tych dowodów.”;

166) w art. 404:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Rozprawę odroczoną prowadzi się w nowym terminie od początku. Sąd może wyjątkowo prowadzić rozprawę odroczoną w dalszym ciągu, chyba że skład sądu uległ zmianie.”,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W wypadku podjęcia postępowania zawieszono przepis § 2 stosuje się odpowiednio.”;

167) w art. 406 w § 1 po wyrazach „powód cywilny,” dodaje się wyrazy „podmiot, o którym mowa w art. 416,”;

168) uchyla się art. 407;

169) art. 415 otrzymuje brzmienie:

„Art. 415. § 1. W razie skazania oskarżonego sąd uwzględnia albo oddala powództwo cywilne w całości albo w części.

§ 2. W razie innego rozstrzygnięcia sąd pozostawia powództwo cywilne bez rozpoznania.

§ 3. Sąd orzeka o pozostawieniu powództwa cywilnego bez rozpoznania, również jeżeli materiał dowodowy ujawniony w toku rozprawy nie wystarcza do rozstrzygnięcia powództwa cywilnego, a uzupełnienie tego materiału spowodowałoby znaczną przewlekłość postępowania.

§ 4. W razie skazania oskarżonego sąd może także z urzędu zasądzić odszkodowanie na rzecz pokrzywdzonego, chyba że ustawa stanowi inaczej. Zasądzenie odszkodowania z urzędu nie jest dopuszczalne, jeżeli zachodzą okoliczności wymienione w art. 65 § 1 pkt 2, 4 lub 5.

§ 5. W razie skazania oskarżonego lub warunkowego umorzenia postępowania w wypadkach wskazanych w ustawie sąd orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z pełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono.

§ 6. Jeżeli zasądzone odszkodowanie, obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę albo nawiązka orzeczona na rzecz pokrzywdzonego nie pokrywają całej szkody lub nie stanowią pełnego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, pokrzywdzony może dochodzić dodatkowych

roszczeń w postępowaniu cywilnym.

§ 7. W razie orzeczenia przez sąd obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki na rzecz pokrzywdzonego, nie stosuje się § 1 i 4.”;

170) po art. 418 dodaje się art. 418a w brzmieniu:

„Art. 418a. W wypadku wyrokowania poza prawą, treść wyroku udostępnia się publicznie przez złożenie jego odpisu na okres 7 dni w sekretariacie sądu, o czym należy uczynić wzmiankę w protokole posiedzenia.”;

171) w art. 420 § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Jeżeli wyrok nie zawiera rozstrzygnięcia co do przypadku, zaliczenia tymczasowego aresztowania, zatrzymania lub środków zapobiegawczych wymienionych w art. 276 albo dowodów rzeczowych, sąd orzeka o tym postanowieniem na posiedzeniu.

§ 2. Jeżeli sąd nieprawidłowo zaliczył okres tymczasowego aresztowania na poczet orzeczonej kary, stosuje się odpowiednio przepis § 1.”;

172) w art. 422 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. W terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku strona, podmiot określony w art. 416, a w wypadku wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydane go na posiedzeniu, także pokrzywdzony, mogą złożyć wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Sporządzenie uzasadnienia z urzędu nie zwalnia strony, wymienionego podmiotu oraz pokrzywdzonego od złożenia wniosku o doręczenie uzasadnienia. Wniosek składa się na piśmie. Wniosek nie pochodzący od oskarżonego powinien wskazywać tego z oskarżonych, którego dotyczy.”;

173) w art. 423:

a) w § 1 wyrazy „7 dni” zastępuje się wyrazami „14 dni”;

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W wypadku złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku w części odnoszącej się do niektórych oskarżonych sąd może ograniczyć zakres uzasadnienia do tych tylko części wyroku, których wniosek dotyczy.”;

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Wyrok z uzasadnieniem doręcza się stronie i podmiotowi, o którym mowa w art. 416, które złożyły wniosek na podstawie art. 422. Przepis art. 100 § 5 stosuje się.”;

174) w art. 425 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji przysługuje środek odwoławczy stronie, podmiotowi określonemu w art. 416 oraz innym osobom wskazanym w przepisach ustawy.”;

175) w art. 432 skreśla się wyrazy „101,”;

176) w art. 434 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Określonego w § 1 zakazu orzekania na niekorzyść oskarżonego nie stosuje się w wypadkach określonych w art. 60 § 3 i 4 Kodeksu karnego oraz w wypadkach skazania z zastosowaniem art. 343 lub 387.”;

177) art. 439 otrzymuje brzmienie:

„Art. 439. § 1. Niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz wpływu uchybienia na treść orzeczenia sąd odwoławczy na posiedzeniu uchyla zaskarżone orzeczenie, jeżeli:

- 1) w wydaniu orzeczenia brała udział osoba nieuprawniona lub niezdolna do orzekania bądź podlegająca wyłączeniu na podstawie art. 40,
- 2) sąd był nienależycie obsadzony lub którykolwiek z jego członków nie był obecny na całej rozprawie,
- 3) sąd powszechny orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu szczególnego albo sąd szczególny orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu powszechnego,
- 4) sąd niższego rzędu orzekł w sprawie należącej do właściwości sądu wyższego rzędu,
- 5) orzeczono karę, środek karny lub środek zabezpieczający nieznanie ustawie,
- 6) zapadło z naruszeniem zasady większości głosów lub nie zostało podpisane przez którąkolwiek z osób biorących udział w jego wydaniu,
- 7) zachodzi sprzeczność w treści orzeczenia, uniemożliwiająca jego wykonanie,
- 8) zostało wydane pomimo to, że postępowanie karne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało już prawomocnie zakończone,
- 9) zachodzi jedna z okoliczności wyłączających postępowanie,

- określonych w art. 17 § 1 pkt 5, 6 i 8—11,
- 10) oskarżony w postępowaniu sądowym nie miał obrońcy w wypadkach określonych w art. 79 § 1 i 2 oraz art. 80 lub obrońca nie brał udziału w czynnościach, w których jego udział był obowiązkowy,
- 11) sprawę rozpoznano podczas nieobecności oskarżonego, którego obecność była obowiązkowa.
- § 2. Uchylenie orzeczenia jedynie z powodów określonych w § 1 pkt 9—11 może nastąpić tylko na korzyść oskarżonego.
- § 3. W posiedzeniu mają prawo wziąć udział strony, obrońcy i pełnomocnicy. Przepis art. 451 stosuje się odpowiednio.”;
- 178) po art. 439 dodaje się art. 439a w brzmieniu:
„Art. 439a. Orzeczenia w sprawie o wykroczenie nie uchyla się z tego tylko powodu, że sąd orzekł w postępowaniu karnym zamiast w postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”;
- 179) w art. 441 w § 4 wyrazy „Obrońcy i pełnomocnicy” zastępuje się wyrazami „Prokurator, obrońcy i pełnomocnicy”;
- 180) w art. 442 w § 2 skreśla się wyrazy „za zgodą stron”;
- 181) w art. 443 po wyrazach „na niekorzyść oskarżonego” dodaje się wyrazy „albo gdy zachodzą okoliczności określone w art. 434 § 3”;
- 182) art. 444 otrzymuje brzmienie:
„Art. 444. Od wyroku sądu pierwszej instancji stronom, podmiotowi określonego w art. 416, a pokrzywdzonemu od wyroku warunkowo umarzającego postępowanie, wydanego na posiedzeniu, przysługuje apelacja, chyba że ustawa stanowi inaczej.”;
- 183) w art. 446 w § 1 wyrazy „sądu wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „sądu okręgowego”;
- 184) po art. 449 dodaje się art. 449a w brzmieniu:
„Art. 449a. W wypadku określonym w art. 423 § 1a przed wydaniem orzeczenia sąd odwoławczy może zwrócić sprawę sądowi pierwszej instancji w celu sporządzenia uzasadnienia zaskarżonego wyroku w niezbędnym zakresie, jeżeli ma to zapewnić prawidłowe wyrokowanie w sprawie.”;
- 185) art. 451 otrzymuje brzmienie:
„Art. 451. Sąd odwoławczy, na wniosek oskarżonego pozbawionego wolności, zarządza sprowadzenie go na rozprawę, chyba że uzna za wystarczającą obecność obrońcy. O prawie złożenia wniosku należy pouczyć oskarżonego. Jeżeli sąd nie zarządza sprowadzenia oskarżonego, który nie ma obrońcy, wyznacza obrońcę z urzędu.”;
- 186) w art. 454 w § 3 skreśla się wyrazy „25 lat pozbawienia wolności albo”;
- 187) art. 457 otrzymuje brzmienie:
„Art. 457. § 1. Uzasadnienie wyroku sporządza się z urzędu w terminie 14 dni.
§ 2. Jeżeli sąd utrzymuje zaskarżony wyrok w mocy, uznając apelację za oczywiście bezzasadną, uzasadnienie sporządza się na wniosek strony, chyba że zostało zgłoszone zdanie odrębne. Przepisy art. 422 i 423 stosuje się odpowiednio.
§ 3. W uzasadnieniu należy podać, czym kierował się sąd wydając wyrok oraz dlaczego zarzuty i wnioski apelacji sąd uznał za zasadne albo niezasadne.”;
- 188) w art. 464 § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Przepis art. 451 stosuje się odpowiednio, gdy przedmiotem posiedzenia ma być rozpoznanie zażalenia na postanowienie kończące postępowanie.”;
- 189) w art. 465 w § 1 wyraz „dochodzenie” zastępuje się wyrazami „postępowanie przygotowawcze”;
- 190) art. 469 otrzymuje brzmienie:
„Art. 469. Sąd rozpoznaje w trybie uproszczonego sprawy, w których było prowadzone dochodzenie. Dokończenie postępowania przygotowawczego w formie śledztwa z przyczyn określonych w art. 325i § 1 nie stanowi przeszkody w rozpoznaniu sprawy w trybie uproszczonym.”;
- 191) uchyla się art. 470—474;
- 192) po art. 474 dodaje się art. 474a w brzmieniu:
„Art. 474a. § 1. Wniosek oskarżonego, o którym mowa w art. 387 § 1, złożony przed rozprawą, sąd może rozpoznać na posiedzeniu.
§ 2. O terminie posiedzenia zawiadamia się strony, przesyłając im odpis wniosku.
§ 3. Nieusprawiedliwione niestawienie pokrzywdzonego lub oskarżyciela publicznego nie stoi

na przeszkodzie uwzględnieniu wniosku, jeżeli spełnione są pozostałe warunki określone w art. 387.

§ 4. W razie rozpoznania wniosku na rozprawie przepis § 3 stosuje się odpowiednio.”;

193) w art. 476 w § 1 wyrazy „sądu wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „sądu okręgowego”;

194) w art. 484 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Każdorazowa przerwa w rozprawie może trwać nie dłużej niż 21 dni.”;

195) w art. 500:

a) w § 1 wyrazy „nakaz karny” zastępuje się wyrazami „wyrok nakazowy”,

b) w § 3 wyrazy „nakaz karny” zastępuje się wyrazami „wyrok nakazowy”,

c) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Sąd wydaje wyrok nakazowy jednoosobowo na posiedzeniu bez udziału stron.”;

196) w art. 501 wyrazy „nakazu karnego” zastępuje się wyrazami „wyroku nakazowego”;

197) w art. 502:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Wyrokiem nakazowym można orzec karę ograniczenia wolności lub grzywnę w wysokości do 100 stawek dziennych albo do 200 000 złotych.”,

b) w § 2 wyrazy „przepadek przedmiotów oraz nawiązkę” zastępuje się wyrazami „środek karny”,

c) w § 3 skreśla się wyrazy „ , o którym mowa w § 2”;

198) w art. 503 w § 1 wyrazy „nakaz karny” zastępuje się wyrazami „wyrok nakazowy”;

199) art. 504 otrzymuje brzmienie:

„Art. 504. § 1. Wyrok nakazowy powinien zawierać:

1) oznaczenie sądu i sędziego, który go wydał,

2) datę wydania wyroku,

3) imię i nazwisko oraz inne dane określające tożsamość oskarżonego,

4) dokładne określenie czynu przypisanego przez sąd oskarżonemu, ze wskazaniem zastosowanych przepisów ustawy karnej,

5) wymiar kary i inne niezbędne rozstrzygnięcia.

§ 2. Wyrok nakazowy może nie zawierać uzasadnienia.”;

200) art. 505 otrzymuje brzmienie:

„Art. 505. Odpis wyroku nakazowego doręcza się oskarżycielowi, a oskarżonemu i jego obrońcy — wraz z odpisem aktu oskarżenia. W każdym wypadku odpis tego wyroku doręcza się prokuratorowi. Wraz z odpisem wyroku doręczyć należy pouczenie przytaczające przepisy o prawie, terminie i sposobie wniesienia sprzeciwu oraz skutkach jego wniesienia.”;

201) w art. 506:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Oskarżonemu i oskarżycielowi przysługuje prawo wniesienia sprzeciwu do sądu, który wydał wyrok nakazowy, w terminie zawitym 7 dni od doręczenia tego wyroku.”,

b) w § 3 wyrazy „nakaz karny” zastępuje się wyrazami „wyrok nakazowy”,

c) w § 4 wyrazy „nakaz karny” zastępuje się wyrazami „wyrok nakazowy”,

d) dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. Sąd rozpoznający sprawę po wniesieniu sprzeciwu nie jest związany treścią wyroku nakazowego, który utracił moc.”;

202) art. 507 otrzymuje brzmienie:

„Art. 507. Wyrok nakazowy, od którego wniesiono sprzeciwu lub sprzeciw cofnięto, staje się prawomocny.”;

203) art. 521 otrzymuje brzmienie:

„Art. 521. Prokurator Generalny, a także Rzecznik Praw Obywatelskich, może wnieść kasację od każdego prawomocnego orzeczenia sądu kończącego postępowanie.”;

204) w art. 524 w § 2 wyrazy „Ministra Sprawiedliwości—Prokuratora Generalnego” zastępuje się wyrazami „Prokuratora Generalnego”;

205) w art. 526 w § 2 wyrazy „Ministra Sprawiedliwości—Prokuratora Generalnego” zastępuje się wyrazami „Prokuratora Generalnego”;

206) w art. 527 w § 5 po wyrazach „wysokość opłaty” dodaje się przecinek i wyrazy „mając na uwadze faktyczne koszty postępowania oraz zasadę dostępu do sądu”;

207) w art. 530 w § 3 dodaje się zdanie czwarte w brzmieniu:

„Sąd kasacyjny wydaje postanowienie bez udziału stron, chyba że Prezes Sądu Najwyższego zarządzi inaczej.”;

- 208) w art. 531:
- a) w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Sąd kasacyjny wydaje postanowienie bez udziału stron, chyba że prezes Sądu Najwyższego zarządzi inaczej.”;
- b) dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Przepis § 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio w wypadku cofnięcia kasacji.”;
- 209) w art. 532 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Sąd kasacyjny wydaje postanowienie na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że prezes Sądu Najwyższego zarządzi inaczej.”;
- 210) po art. 540 dodaje się art. 540a w brzmieniu:
„Art. 540a. Postępowanie sądowe zakończone prawomocnym orzeczeniem można wznowić, jeżeli:
- 1) skazany, do którego zastosowano przepis art. 60 § 3 lub 4 Kodeksu karnego, nie potwierdził w postępowaniu karnym ujawnionych przez siebie informacji,
 - 2) zachodzi okoliczność określona w art. 11 § 3.”;
- 211) w art. 542:
- a) w § 1 po wyrazie „strony” dodaje się wyrazy „lub z urzędu”,
- b) dodaje się § 3—5 w brzmieniu:
„§ 3. Postępowanie wznowia się z urzędu tylko w razie ujawnienia się jednego z uchybień wymienionych w art. 439 § 1, przy czym wznowienie postępowania jedynie z powodów określonych w pkt 9—11 może nastąpić tylko na korzyść oskarżonego.
- § 4. Wznowienie nie może nastąpić z przyczyn wymienionych w § 3, jeżeli były one przedmiotem rozpoznania w trybie kasacji.
- § 5. Niedopuszczalne jest wznowienie postępowania z urzędu na niekorzyść oskarżonego po upływie 6 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia.”;
- 212) w art. 544 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. W kwestii wznowienia postępowania orzeka sąd okręgowy, zaś w kwestii wznowienia postępowania zakończonego orzeczeniem sądu okręgowego — sąd apelacyjny. Sąd orzeka w składzie trzech sędziów.”;
- 213) w art. 545 w § 2 po wyrazie „adwokata” dodaje się wyrazy „albo radcę prawnego”;
- 214) art. 549 otrzymuje brzmienie:
„Art. 549. O podjęciu postępowania warunkowo umorzonoego sąd orzeka na wniosek oskarżyciela, pokrzywdzonego lub kuratora sądowego albo z urzędu.”;
- 215) w art. 550 w § 2 wyrazy „oskarżony i jego obrońca” zastępuje się wyrazami „prokurator, oskarżony i jego obrońca”;
- 216) w art. 551 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
„Przepis art. 341 § 2 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.”;
- 217) w art. 552:
- a) w § 1 wyrazy „postępowania, kasacji lub stwierdzenia nieważności orzeczenia” zastępuje się wyrazami „postępowania lub kasacji”,
- b) w § 2 skreśla się wyrazy „albo stwierdzeniu nieważności”;
- 218) w art. 554:
- a) w § 1 dwukrotnie użyty wyraz „wojewódzkim” zastępuje się wyrazem „okręgowym”,
- b) w § 2 wyraz „wojewódzki” zastępuje się wyrazem „okręgowy”;
- 219) w art. 560 dodaje się § 3 w brzmieniu:
„§ 3. Osoba, która wniosła prośbę o ułaskawienie, może ją cofnąć.”;
- 220) w art. 573 w § 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Przepis art. 451 stosuje się odpowiednio.”;
- 221) po art. 589 dodaje się art. 589a w brzmieniu:
„Art. 589a. § 1. Wobec osoby pozbawionej wolności na terytorium państwa obcego, czasowo wydanej w celu złożenia zeznań w charakterze świadka lub dokonania z jej udziałem innej czynności procesowej przed polskim sądem lub prokuratorem, sąd okręgowy miejsca wykonania czynności zarządza umieszczenie osoby wydanej w polskim zakładzie karnym lub areszcie śledczym na czas jej pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nieprzekraczający jednak czasu pozbawienia wolności określonego w państwie wydającym.
- § 2. Na postanowienie sądu zażalenie nie przysługuje.”;
- 222) w art. 591:
- a) w § 1 po wyrazach „Minister Sprawiedliwości” dodaje się wyrazy „, z urzędu albo z inicjatywy sądu lub prokuratora”,
- b) § 2—4 otrzymują brzmienie:
„§ 2. Jeżeli pokrzywdzonym jest obywatel polski, złożenie wniosku o przejście ścigania

może nastąpić tylko za jego zgodą, chyba że uzyskanie tej zgody nie jest możliwe.

§ 3. Przed wystąpieniem z wnioskiem, o którym mowa w § 1, lub rozstrzygnięciem takiego wniosku pochodzącego od organu państwa obcego właściwy organ umożliwia osobie ściganej przebywającej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zajęcie stanowiska ustnie lub na piśmie w przedmiocie przejęcia ścigania.

§ 4. W razie pozytywnego rozstrzygnięcia wniosku o przekazanie ścigania dotyczącego osoby tymczasowo aresztowanej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej Minister Sprawiedliwości zwraca się do właściwego organu o niezwłoczne podjęcie czynności mających na celu wydanie i przekazanie takiej osoby organom państwa obcego. Wraz z osobą przekazuje się akta sprawy, o ile nie zostały one uprzednio przekazane wraz z wnioskiem.”;

223) w art. 592 dotychczasową treść oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:

„§ 2. Jeżeli na podstawie umowy międzynarodowej, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, wszczęto w Rzeczypospolitej Polskiej postępowanie karne o przestępstwo popełnione za granicą, Minister Sprawiedliwości może wystąpić do właściwego organu państwa obcego o przejęcie ścigania przez organy tego państwa niezależnie od tego, czy w państwie obcym wszczęto ściganie co do tego samego czynu. Przepisy art. 591 § 2, 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 3. W sprawie o przestępstwo popełnione za granicą przez obywatela polskiego przebywającego za granicą, jeżeli wymaga tego interes wymiaru sprawiedliwości, Minister Sprawiedliwości może wystąpić do właściwego organu państwa obcego o przejęcie ścigania przez organy tego państwa. Przepisy art. 591 § 2, 5 i 6 stosuje się odpowiednio.”;

224) art. 596 otrzymuje brzmienie:

„Art. 596. Osoba wydana nie może być bez zgody państwa wydającego ścigana, skazana ani pozbawiona wolności w celu wykonania kary za inne przestępstwo popełnione przed dniem wydania niż to, w związku z którym nastąpiło wydanie.”;

225) art. 597 otrzymuje brzmienie:

„Art. 597. W razie zastrzeżenia przy wydaniu, że w stosunku do osoby wydanej orzeczone już kary będą wykonane tylko za te przestępstwa, co do których nastąpiło wydanie, sąd, który prawomocnie orzekł w sprawie, wydaje w razie potrzeby na posiedzeniu wyrok zmienia-

jący orzeczenie w taki sposób, aby kary były wykonywane tylko za te przestępstwa, co do których nastąpiło wydanie sprawcy. Prokurator i osoba wydana mają prawo wziąć udział w posiedzeniu. Przepis art. 451 stosuje się odpowiednio.”;

226) art. 599 otrzymuje brzmienie:

„Art. 599. Jeżeli osoba wydana przez państwo obce nie opuści bez usprawiedliwionej przyczyny terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ciągu 45 dni od daty prawomocnego zakończenia postępowania, a w razie skazania — od daty odbycia lub darowania kary, albo jeżeli po opuszczeniu terytorium Rzeczypospolitej Polskiej powróci na nie, ograniczeń wynikających z art. 596 i 597 nie stosuje się.”;

227) w art. 602 wyrazy „sądu wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „sądu okręgowego”;

228) w art. 603 w § 1 wyrazy „Sąd wojewódzki” zastępuje się wyrazami „Sąd okręgowy”;

229) po art. 603 dodaje się art. 603a w brzmieniu:

„Art. 603a. § 1. Jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi, wniosek państwa obcego o zastosowanie tymczasowego aresztowania osoby ściganej zastępuje wniosek o wydanie.

§ 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, prokurator podczas przesłuchania informuje osobę ściganą o możliwości wyrażenia przez nią zgody na wydanie lub zgody na wydanie połączony z zrzeczeniem się korzystania z ograniczeń określonych w art. 596 i 597. Jeżeli osoba ścigana wyrazi wolę złożenia takiego oświadczenia, prokurator kieruje sprawę do sądu okręgowego, w którego okręgu prowadzi się postępowanie.

§ 3. Sąd na posiedzeniu rozstrzyga o tymczasowym aresztowaniu osoby ściganej, odbiera oświadczenie o wyrażeniu zgody na wydanie lub zgody na wydanie połączony z zrzeczeniem się korzystania z ograniczeń określonych w art. 596 i 597, a także wydaje postanowienie o dopuszczalności wydania.

§ 4. Zgoda osoby ściganej oraz zrzeczenie, o którym mowa w § 2, nie mogą zostać cofnięte, o czym poucza się osobę ściganą.

- § 5. Sąd niezwłocznie przekazuje prawomocne postanowienie wraz z aktami sprawy Ministrowi Sprawiedliwości, który rozstrzyga o wydaniu osoby.
- § 6. Jeżeli oświadczenie, o którym mowa w § 3, nie zostało złożone lub sąd stwierdził, że zachodzi okoliczność określona w art. 604 § 1, albo jeżeli posiedzenie zostało odroczone na czas przekraczający 7 dni, stosuje się przepisy art. 602, 603 i 605.”;
- 230) w art. 604 w § 1 w pkt 5 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 6 i 7 w brzmieniu:
- „6) zachodzi uzasadniona obawa, że w państwie żądającym wydania wobec osoby wydanej może zostać orzeczona lub wykonana kara śmierci,
- 7) zachodzi uzasadniona obawa, że w państwie żądającym wydania osoba wydana może zostać poddana torturom.”;
- 231) w art. 605:
- a) w § 1 po wyrazie „sąd” dodaje się wyraz „okręgowy”,
- b) w § 2 wyraz „miesiąc” zastępuje się wyrazami „40 dni”;
- 232) w art. 611a w § 1 wyrazy „ma prawo wziąć udział skazany” zastępuje się wyrazami „ma prawo wziąć udział prokurator i skazany”;
- 233) w art. 611c w § 3 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
- „Jeżeli grzywnę wymierzono kwotowo, kwota grzywny nie może przekroczyć iloczynu wysokości stawki dziennej i ilości stawek dziennych.”;
- 234) w art. 615:
- a) § 3 otrzymuje brzmienie:
- „§ 3. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio w stosunkach z trybunałami międzynarodowymi i ich organami działającymi na podstawie umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, albo powołanymi przez organizacje międzynarodowe ukonstytuowane umową ratyfikowaną przez Rzeczpospolitą Polską. Przepisów art. 602, 603 i 604 nie stosuje się, jeżeli umowa międzynarodowa albo akt prawny regulujący działanie trybunału stanowi odmiennie.”,
- b) dodaje się § 4—6 w brzmieniu:
- „§ 4. Minister Sprawiedliwości zawiadamia trybunał międzynarodowy o wszczęciu postępowania przeciwko osobie o popełnienie przestępstwa podlegającego ściganiu przez ten trybunał.
- § 5. Organy trybunału międzynarodowego mogą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dokonywać czynności procesowych także niewymienionych w niniejszym dziale, na zasadach i warunkach określonych w aktach prawnych regulujących działanie tego trybunału.
- § 6. Jeżeli co do tego samego czynu tej samej osoby wszczęto postępowanie karne w Rzeczypospolitej Polskiej i przed trybunałem międzynarodowym, Minister Sprawiedliwości przekazuje ściganie temu trybunałowi, jeżeli wymagają tego akty prawne regulujące działanie trybunału.”;
- 235) w art. 618:
- a) w § 1:
- w pkt 9 po wyrazie „opinii” dodaje się wyrazy „lub wystawienia zaświadczenia”,
- po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
- „9a) kosztów obserwacji psychiatrycznej oskarżonego w zespole opieki zdrowotnej, z wyłączeniem należności biegłych psychiatrów,”,
- w pkt 12 na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:
- „13) realizacji umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, i postępowań prowadzonych na podstawie działu XIII, także jeżeli nie zostało wydane postanowienie, o którym mowa w art. 303.”,
- b) § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Jeżeli wysokości i zasad ustalania należności określonych w § 1 nie regulują odrębne przepisy, Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość i sposób ich obliczania, mając na uwadze faktyczny koszt dokonania danej czynności.”;
- 236) w art. 619 dodaje się § 3 w brzmieniu:
- „§ 3. Skarb Państwa ponosi także koszty związane z udziałem w postępowaniu tłumacza w zakresie koniecznym dla zapewnienia oskarżonemu jego prawa do obrony.”;
- 237) w art. 621 § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Minister Sprawiedliwości, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość zryczałtowanej równowartości wydatków, mając na uwadze przeciętne koszty postępowania oraz zasadę dostępu do sądu.”;

- 238) w art. 638 po wyrazach „w art. 521” dodaje się wyrazy „lub wznowieniem postępowania z urzędu”;
- 239) w art. 648 w pkt 1 wyrazy „podleganie i pomocnictwo do” zastępuje się wyrazami „współdziałanie w popełnieniu”;
- 240) w art. 651 uchyla się § 3;
- 241) w art. 654:
- w § 1 w pkt 2 wyrazy „sądu wojewódzkiego” zastępuje się wyrazami „sądu okręgowego”,
 - w § 5 wyrazy „sądowi wojewódzkiemu” zastępuje się wyrazami „sądowi okręgowemu”;
- 242) w art. 662 w § 3 po wyrazach „wojskowych kuratorów społecznych” dodaje się przecinek i wyrazy „mając na uwadze warunki funkcjonowania Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej i wymagania służby wojskowej”;
- 243) w art. 669 w § 3 po wyrazach „o których mowa w § 2” dodaje się przecinek i wyrazy „mając na uwadze konieczność zapewnienia właściwego współdziałania prezesów sądów wojskowych i powszechnych przy wyznaczaniu ławników do składu orzekającego”;
- 244) po art. 671 dodaje się art. 671a w brzmieniu:
- „Art. 671a. § 1. Sprawę o przestępstwo zagrożone karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat lub karą łagodniejszą, jeżeli oskarżony pozostaje na wolności, wojskowy sąd garnizonowy rozpoznaje jednoosobowo również na rozprawie głównej.
- § 2. Jeżeli po rozpoczęciu przewodu sądowego okaże się, że ustały okoliczności umożliwiające stosowanie przepisu § 1, sąd rozpoznaje sprawę w dalszym ciągu w tym samym składzie.”;
- 245) art. 672 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 672. Sąd wojskowy pierwszej instancji sporządza uzasadnienie wyroku z urzędu; nie dotyczy to wyroku uwzględniającego wnioski, o którym mowa w art. 335 lub 387.”;
- 246) po art. 672 dodaje się art. 672a w brzmieniu:
- „Art. 672a. Kasację, o której mowa w art. 521, do Izby Wojskowej Sądu Najwyższego może wnieść również Naczelny Prokurator Wojskowy.”;
- 247) w art. 673 skreśla się wyrazy „oraz stwierdzenia nieważności z mocy samego prawa”.
- Art. 2.** W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania karnego (Dz. U. Nr 89, poz. 556 i Nr 160, poz. 1083, z 2000 r. Nr 62, poz. 717, z 2001 r. Nr 106, poz. 1149 oraz z 2002 r. Nr 213, poz. 1801) wprowadza się następujące zmiany:
- w art. 12 w pkt 9 po wyrazach „o którym mowa w pkt 8” dodaje się przecinek i wyrazy „mając na uwadze konieczność zapewnienia właściwego współdziałania prezesów sądów wojskowych i powszechnych przy wyznaczaniu ławników do składu orzekającego”;
 - po art. 12 dodaje się art. 12a w brzmieniu:

„Art. 12a. W sprawie zakończony prawomocnym wyrokiem skazującym, wydany w postępowaniu w stosunku do nieobecnych na podstawie kodeksu, o którym mowa w art. 3, w razie ujęcia skazanego lub jego osobistego zgłoszenia się do dyspozycji sądu, skazanemu doręcza się odpis tego wyroku. Na wniosek skazanego złożony na piśmie w zawitym terminie 14 dni od dnia doręczenia, sąd, którego wyrok się uprawomocnił, niezwłocznie wyznacza rozprawę, a wydany w tej instancji wyrok traci moc z chwilą stawienia się skazanego na rozprawę.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 25 czerwca 1997 r. o świadku koronnym (Dz. U. Nr 114, poz. 738 i Nr 160, poz. 1083, z 1999 r. Nr 83, poz. 931 oraz z 2001 r. Nr 5, poz. 40) w art. 1 w ust. 2 wyrazy „przestępstwo określone w art. 258” zastępuje się wyrazami „przestępstwa określone w art. 228 § 1, 3—6, art. 229 § 1, 3—5, art. 231 i 258”.

Art. 4. W ustawie z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271) wprowadza się następujące zmiany:

 - w art. 4 w ust. 1 po wyrazach „zachowania tajemnicy państwowej i służbowej” dodaje się wyrazy „oraz sposób postępowania z aktami spraw zawierających tajemnicę państwową i służbową”;
 - w art. 49 w ust. 1 po wyrazach „W szczególnie uzasadnionych przypadkach” dodaje się przecinek i wyrazy „z zastrzeżeniem przepisu art. 4 ust. 1,”.

Art. 5. Sprawy, w których przed wejściem w życie ustawy rozpoczęto rozprawę główną, toczą się do końca postępowania w danej instancji według przepisów dotychczasowych, jednakże w razie zawieszenia postępowania, odroczenia rozprawy lub ponownego rozpoznania sprawy albo po zapadnięciu prawomocnego orzeczenia postępowanie toczy się według przepisów tej ustawy.

Art. 6. Czynności procesowe dokonane przed wejściem w życie ustawy są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych.

Art. 7. Wyłączony z mocy prawa od udziału w sprawie jest także sędzia, który brał udział w wydaniu:

 - orzeczenia, którego nieważność stwierdzono;
 - postanowienia o warunkowym umorzeniu postępowania.

Art. 8. Do czasu wydania przepisów wykonawczych na podstawie niniejszej ustawy zachowują moc przepisy wydane przed jej wejściem w życie, jeżeli nie są sprzeczne z przepisami tej ustawy.

Art. 9. W razie wątpliwości, czy stosować prawo dotychczasowe, czy przepisy niniejszej ustawy, stosuje się tę ustawę.

Art. 10. Ilekroć w obowiązujących przepisach jest mowa o nakazie karnym, rozumie się przez to wyrok nakazowy.

Art. 11. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 2003 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

156

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 23 stycznia 2003 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie organizacji kancelarii tajnych

Na podstawie art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271 oraz z 2003 r. Nr 17, poz. 155) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 lutego 1999 r. w sprawie organizacji kancelarii tajnych (Dz. U. Nr 18, poz. 156) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Rozporządzenie określa wymagania w zakresie:

- 1) organizacji kancelarii tajnych,

- 2) stosowania środków ochrony fizycznej,
- 3) trybu obiegu informacji niejawnych,
- 4) wzoru karty zapoznania się z dokumentem.

2. Wymagań w zakresie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1—3, nie stosuje się w jednostkach organizacyjnych wymienionych w art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *L. Miller*

157

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ I SPORTU¹⁾

z dnia 16 stycznia 2003 r.

w sprawie zawodów regulowanych, dla których wykonywania wyboru stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności dokonuje właściwy organ

Na podstawie art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 2001 r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr 87, poz. 954 oraz z 2002 r. Nr 71, poz. 655) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Minister Edukacji Narodowej i Sportu kieruje działami administracji rządowej — szkolnictwo wyższe oraz oświata i wychowanie, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 i 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 1 lipca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Edukacji Narodowej i Sportu (Dz. U. Nr 97, poz. 866).

§ 1. Ustala się następujące zawody regulowane, dla których wykonywania wyboru stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności dokonuje organ właściwy do podjęcia decyzji w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego, ze względu na konieczność posiadania znajomości polskiego prawa:

- 1) doradca inwestycyjny;
- 2) doradca podatkowy;
- 3) makler giełd towarowych;
- 4) makler papierów wartościowych;